

החוג למוסיקה

ContComp

קונצרטים, רסיטלים, הרצאות, סדנאות וכיתות אמן

בנושא קומפוזיציה בת-זמננו

ימים א'-ה', 13-17 במאי 2018

במשכן לאמנויות על-שם ד"ר ראובן הכט באוניברסיטת חיפה

הערכה רבה ותודה לבבית מסורות לאנשים היקרים שעמלו לאורך זמן ובמאמצים גדולים להפיק

את סדרת אירועי ContComp בשנתה החמישית:

ורד לוינסון, המנצחת על המלאכה

טל לנדסהוט, אשר על המגעים עם אורחינו מחו"ל

מאירה רוטמן, אשר על הניהול הכספי ושיבוץ החדרים

מיכל גולן, אשר על הפרסום והקשר עם הקהל

נאסר חלאחלה, אשר על טכנולוגיית הסאונד

חיים חייט ואיתן יעקבי, אשר על הלוגיסטיקה

תודתנו העמוקה לרקטור האוניברסיטה, פרופ' גוסטבו מש, ולדיקן הפקולטה למדעי הרוח, פרופ' גור אלרואי, שהעמידו

לרשותנו משאבים להפקת ContComp;

ול-Acción Cultural Española שאפשרה לנו לארח את Ernesto Schmied

ברכת ברוכים הבאים ותודה לאורחינו מחו"ל:

Prof. Jascha Nemtsov

Sarah Nemtsov

Ernesto Schmied

תודה גדולה לכל המוסיקאים והאנסמבלים, היוצרים, החוקרים והמומחים שנענו להזמנתנו להציג

ב-ContComp את עשייתם ונושאים הקרובים ללבם ומסעירים את רוחם, ולהרחיב בכך את אופקינו ואת לבבותינו.

יוזמי הכנס ומארגניו: פרופ' איתן שטיינברג, פרופ' יובל שקד

מפיקת הכנס: ורד לוינסון

סיוע בהפקה ופרסום: טל לנדסהוט, מאירה רוטמן, מיכל גולן

עורך התכנייה ומחבר דברי ההסבר (אלא אם מצוין אחרת): יובל שקד

עיצוב גרפי של כריכת התכנייה: מרינה בוגייב

יום ראשון, 13.5.18, המשכן לאמנויות ע"ש ד"ר ראובן הכט

הרצאה 12:15-13:45, חדר 322

ד"ר שי כהן (אוניברסיטת בר-אילן): תחושות, רגשות ומחשבות בעידן הווירטואלי, הממשי וההיברידי

הצגת תיזות 14:15-15:45, חדר 322

נעמה פרל: שילוב המוסיקה העממית של יהודי תימן במוסיקה האמנותית בישראל
שלומית גריץ: עיבוד מוסיקלי של חוויות הזיכרון ביצירותיו של צ'רלס אייבז
אורן שירצקי: הקשרים סגנוניים בסונטה לפסנתר משנת 1924, מאת איגור סטראווינסקי

הרצאות זוטא 16:00-17:00, חדר 322

ד"ר אלון שב (החוג למוסיקה): על יצירתו של המלחין האירי סיימון מקהייל (Simon MacHale)
פרופ' יובל שקד (החוג למוסיקה): מבוך של זרמי-זמן מדודים ומשורגים – על יצירתו של הריסון ברטוויסל (Harrison Birtwistle)

הרצאה 17:15-18:45, חדר 322

ד"ר ענבל גוטר (החוג למוסיקה): ארגון גובה צליל – רטרופקטיבה כרומטוגרפית

קונצרט 19:30-21:00, אולם 207

מוסיקה לחליליות, בנגינת **ארנסטו שמיט** (Ernesto Schmied)
 יצירות מאת טקמיצו (Toru Takemitsu), סטנהובן (Karel van Steenhoven), לופז-מאיה
 (Juan de Dios López Maya), באך, דביסי, ביי (Tambur Çemil Bey), ארנסטו שמיט והנאן (Peter Hannan)

יום שני, 14.5.18, המשכן לאמנויות ע"ש ד"ר ראובן הכט

סדנה 10:15-11:45, אולם 207

אלקטרוניקה חיה, סדנה לתלמידי קומפוזיציה בהדרכת **ארנסטו שמיט** – חלק ראשון

הרצאה 12:15-13:45, חדר 322

אילן וולקוב: פסטיבל טקטוניקס ונסיונות אחרים

קונצרט זוטא 14:00-14:15, רחבה שליד הקפטריה

ג'ון קייג' (John Cage): *חמש (Five)* (1988) – גרסה ראשונה
 בביצוע סטודנטים לתואר שני בהתמחות קומפוזיציה, בהדרכת שרה נמצוב (Sarah Nemtsov)

הרצאה/סדנה 14:15-15:45, חדר 322

פרופ' גדעון לבינסון (אוניברסיטת בר-אילן): הג'סטה, התנועה והתהליך היצירתי

הרצאה 16:00-16:45, חדר 322

יוסי תמים: מוסיקה במערכות צליל מיקרוטונאליות

קונצרט 17:00-18:15, אולם 207

"הרהורים על ישראל", רסיטל פסנתר בנגינת פרופ' יאשה נמצוב (Jascha Nemtsov)
יצירות מאת יעקב שנברג (Jakob Schönberg), גודמן (Alfred Goodman), יובל שקד ושרה נמצוב

קונצרט 19:30-21:00, אולם 207

"בעיקר קייג", קונצרט בביצוע אתי בן-זקן ואנסמבל מודאליוס; מנצח: פרופ' איתן שטיינברג
יצירות מאת קייג, פרט (Arvo Pärt), בריו (Luciano Berio), קיקי קרן-הוס, אנדרייסן (Louis Andriessen) ואיתן שטיינברג

יום שלישי, 15.5.18, המשכן לאמנויות ע"ש ד"ר ראובן הכט

סדנה 10:15-11:45, חדר 322

הבסון במוסיקה חדשה, סדנה לתלמידי קומפוזיציה בהדרכת נדב כהן

סדנה 12:15-13:45, אולם 207

כלי הנקישה במוסיקה חדשה, סדנה לתלמידי קומפוזיציה בהדרכת עודד גייצהאלס

קונצרט זוטא 14:00-14:15, רחבה שליד הקפטריה

ג'ון קייג' (John Cage): *חמש (Five)* (1988) – גרסה שנייה
בביצוע סטודנטים לתואר שני בהתמחות קומפוזיציה, בהדרכת שרה נמצוב

הרצאה 14:15-15:15, חדר 322

הדס פארי וד"ר מעיין צדקה: איפה כל המלחינות? מוסיקה אלקטרונית ונשים פורצות דרך

הרצאה (באנגלית) 15:30-17:00, אולם 207

שרה נמצוב: על האופרה שלי, *Sacrifice* (2016)

קונצרט 17:15-19:00, אולם 207

רסיטל כלי-נקישה, בנגינת עודד גייצהאלס

יצירות מאת קסנקיס (Iannis Xenakis), צ'פמן (Evan Chapman), עמוס אלקנה, אפרגיס (Georges Aperghis) ושרה נמצוב

קונצרט 19:30-21:00, חדר 209

קונצרט בביצוע קבוצת מוסיקה נובה

יצירות מאת האובנסטוק-רמתי (Roman Haubenstock-Ramati), מעיין צדקה ושירה לגמן/אלעד שניידרמן

יום רביעי, 16.5.18, המשכן לאמנויות ע"ש ד"ר ראובן הכט

סדנה 11:45-10:15, אולם 207

אלקטרוניקה חיה, סדנה לתלמידי קומפוזיציה בהדרכת **ארנסטו שמיט** – חלק שני

הרצאה (באנגלית) 13:45-12:15, חדר 322

שרה נמצוב: מוסיקה וצבעים במוסיקה החדשה

הצגת תיזות 15:45-14:15, חדר 322

לירן יוזבגי: מניפולציה על מוסיקה אלקטרו-אקוסטית ב-real time

לאונרדו סברניני: Spectral Automata

פסי קסל: יחסי הגומלין בין קונטרפונקט לטונליות ביצירותיהם של הינדמית, ברטוק וסטראווינסקי

סיגל חנגלי-קאופמן: "מעברים" – תמורות תרבות בחייו של אבי

הרצאה 17:00-16:00, חדר 322

ד"ר מעיין צדקה (החוג למוסיקה): צלילים בלתי אפשריים – אשליות שמיעתיות ופסיכואקוסטיקה

קונצרט 19:00-17:15, אולם 207

קונצרט בביצוע **סולני אנסמבל המאה ה-21**

יצירות מאת טלמן (Georg Philipp Telemann), זיו סלמה, קורטאג (György Kurtág), סאריאהו (Kaija Saariaho) ואודי פרלמן

קונצרט 21:00-19:30, אולם 207

קונצרט בביצוע **אנסמבל תדרים**

יצירות מאת עומר ברש, דניסוב (Edison Denisov), שלסי (Giacinto Scelsi), גובאידולינה (Sofia Gubaidulina) ושנברג

יום חמישי, 17.5.18, המשכן לאמנויות ע"ש ד"ר ראובן הכט

כיתת אמן 11:45-10:15, חדר 322

כיתת אמן לתלמידי קומפוזיציה בהדרכת **שרה נמצוב** – חלק ראשון

כיתת אמן 13:45-12:15, חדר 322

כיתת אמן לתלמידי קומפוזיציה בהדרכת **שרה נמצוב** – חלק שני

ד"ר שי כהן (אוניברסיטת בר-אילן): תחושות, רגשות ומחשבות בעידן הווירטואלי, הממשי וההיברידי

ההרצאה מבקשת להתבונן מחדש בטכניקות המסורתיות ליצירה מוסיקלית, תוך העלאת שאלות הנוגעות במתח בין הבעה עצמית, תהליכי התחדשות מוסיקליים ואפשרויות טכנולוגיות עכשוויות. יצירה מוסיקלית אמנותית, כדרך ביטוי שעברה סינון, שכלול ו"הגבהה", נתפסת כעשייה מרוחקת מן השיח והשיג החברתי המיידי. המסגרות שבהן היא אמורה להתבצע ודרך קליטתה האידיאלית נתפסת כחוויה "נקייה", מופנמת, מבודדת מן החוץ, ללא הופרעות וכזו הפועלת על הסובייקט בשלושה נתיבים עיקריים: תחושות, רגשות ומחשבות.

בעת העכשווית, המרחב הקיברנטי תופס מקום משמעותי ביותר בחוויית הסובייקט ובו מתבצעת תקשורת מקוונת ואינטראקטיבית ללא תלות במיקום הגיאוגרפי של המשתמשים בו. מבחינה חברתית, מרחב זה מאפשר למשתמשים לקיים אינטראקציה, להחליף רעיונות, לשתף מידע, לספק תמיכה חברתית, לקיים עסקים וגם ליצור אמנות מסוגים שונים.

כל אלה הביאו לשינוי פרדיגמה אצל יוצרים רבים המשתמשים בשפות תכנות או בסביבות פיתוח ויזואליות למטרות אמנותיות – כלומר תכנות ללא מניעים פונקציונליים – תכנות אקספרסיבי (Creative Coding).

בנוסף, משקל רב ניתן לאמנות שחלקה או כולה נוצרת תוך שימוש במערכת אוטונומית – מערכת שאינה אנושית ויכולה לקבוע באופן עצמאי את תכונות היצירה, ללא החלטות ישירות של האמן. ענף זה כולל את ה"אמנות היוצרת" ו"האמנות האלגוריתמית", הנוצרות באמצעים מגוונים, כדוגמת מערכות מבוססות כימיה, ביולוגיה, מכניקה, רובוטיקה, תהליכים אקראיים או מתמטיים ומיפוי נתונים. גם בתחום מחקר הבינה המלאכותית (AI), שמתפתח מאוד בשנים האחרונות, ניתן למצוא אוטומציה של התנהגות חכמה, ואין זה נדיר למצוא קומפוזיציות הכוללות מידע נלמד על ידי המערכת ומיושם בפרמטרים שונים בתהליכי היצירה.

שאלות שיעלו בהרצאה:

- כיצד משתנה ומתעצבת מחדש החוויה בעקבות שינויים מרחיקי לכת שמתרחשים במדיום עצמו, והאם תופעות חדשות מעצבות הלך חשיבה קומפוזיטורי חדש?
- כיצד המרחב הווירטואלי משמש לעשייה וצריכה אמנותית, מהם הכלים החדשים ומי "מושך בחוטים" – האמן או המכונה?
- כיצד תהליכים גנרטיביים מבוססי מודל תחבירי, הסתברותי, סטוכסטי ולמידת מכונה באים לידי ביטוי מעשי בתהליכי היצירה?
- האם מציאות רבודה היא פתרון טכנולוגי ישים לחוויה מוסיקלית עתידית?

שלומית גריץ: עיבוד מוסיקלי של חוויות הזיכרון ביצירותיו של צ'רלס אייבז

נעמה פרל: שילוב המוסיקה העממית של יהודי תימן במוסיקה האמנותית בישראל

אורן שירצקי: הקשרים סגנוניים בסונטה לפסנתר משנת 1924, מאת איגור סטראווינסקי

ד"ר אלון שב (החוג למוסיקה): על יצירתו של המלחין האירי סיימון מקהייל (Simon MacHale)

מושג ה-crossover, שייצג גישה אסתטית (ושיווקית) משגשגת לאורך שנות ה-80 וה-90, איבד בשנים האחרונות מהרלוונטיות שלו. עם טשטוש הקווים המפרידים בין אמנות גבוהה למוסיקה פופולארית, מלחינים ומבצעים צעירים כיום מרגישים בנוח עם הזגזוג בין עולמות מוסיקליים שונים, זגזוג שהיה אמנם קיים בדורות קודמים אך בעבר זכה לחשדנות רבה יותר מצד הממסד, ואילו היום זוכה לעידוד מצד בתי-הספר הגבוהים למוסיקה.

המלחין האירי הצעיר סיימון מקהייל (Simon MacHale, נולד ב-1981) הוא נציג מובהק של "ילדי הזגזג" – יצירותיו המקהלתיות זכו בפרסים והכרה, יצירותיו הדתיות (הנסמכות לא מעט על הכשרתו כזמר קתדרלה) בוצעו כחלק מהטקס הכנסייתי, עבודתו ככותב-שירים מעוררת סקרנות בסצנת האינדי של אירלנד, בעיקר בשל המעבר שחווה מתחום הפולק לתחום ה"אלקטרוניקה". הן כמלחין והן כמורה, גישתו ההיסטורית החמורה לפוליפוניה של תקופת הרנסאנס הושפעה מן הסתם מלימודיו לתארים מתקדמים במוסיקולוגיה היסטורית, בתיאוריה של מוסיקה מוקדמת, ובביצוע של מוסיקה עתיקה (באזל). במילים אחרות, ריבוי התחומים של מקהייל ובני-דורו הוא טבעי ואין עוד טעם לייחס לו, כשלעצמו, חדשנות. בהרצאתי אטען כי יחד עם ריקון סיסמת הקרוסאובר מתוכנה, צפים מתחים חדשים-ישנים שנדמה שהם הם המזינים את העשייה המוסיקלית של מקהייל וכמה מבני דורו.

פרופ' יובל שקד (החוג למוסיקה): מבוך של זרמי-זמן מדודים ומשורגים – על יצירתו של הריסון ברטוויסל (Harrison Birtwistle)

בעקבות סקירה ביוגרפית קצרה של מסלול חייו של המלחין הריסון ברטוויסל (Harrison Birtwistle) יוצגו ויודגמו היבטים מהותיים אחדים של המחשבה והעשייה הקומפוזיטוריות שלו: הדמיון הריתימי כטכניקה וכסמל בשירות נושא; גיבוש ההשתלשלות המוסיקלית כפולחן וכדרמה; הצבתה של מעגליות מכאנית מדודה ובת-חלוף כביטוי לדחיפות קיומית, ועוד ככל שיתירו הזמן והעניין.

ד"ר ענבל גוטר (החוג למוסיקה): ארגון גובה צליל – רטרופקטיבה כרומטוגרפית

ארגון גובה הצליל במרחב הכרומטי המלא עובר שינויים ותהפוכות לאורך תקופות שונות בהיסטוריה והסוגייה הולכת ומסתעפת ככל שהשפה הטונאלית הופכת לפרוגרסיבית וככל שמתקדמים מן המאה ה-19 לכיוון המאה ה-20 ועד לזמננו. הרצאה זו תציג רטרופקטיבה של מגוון דפוסי ארגון של גובה הצליל במרחב הכרומטי המלא החל בתקופות המזוהות עם ה"סגנון המקובל" ותתמקד במאה ה-20 ואילך, אז העיסוק בנושא מתרחב בשל השינויים שחלו בשימוש בשפה המוסיקלית. ההרצאה תסקור גישות שונות לארגון גובה הצליל במרחב הכרומטי בטכניקות כתיבה מגוונות, תוך הדגמתן במבחר קטעים לפסנתר בנגינה חיה ובהקלטות נבחרות.

מוסיקה לחליליות, בנגינת **ארנסטו שמיט** (Ernesto Schmied)**Toru Takemitsu** (1930-1996): *Air for solo flute* (1995)**Karel van Steenhoven** (b. 1958): *Shades***Juan de Dios López Maya** (b. 1961): *Study*

נגינת בכורה בישראל

[Anonymous Spanish composer]: *Llibre Vermell* (14th century)**Johann Sebastian Bach** (1685-1750): *Allemande*, BWV 824 & *Fantasia*, BWV 827**Claude Debussy** (1862-1918): *Syrinx* (1913)**Tambur Çemil Bey** (1873-1916): *Nihavent saz semai***Ernesto Schmied** (b. 1961): *Suite upon H.P. Lovecraft's Myths*

נגינת בכורה

The deep ones

Hypnos

The outsider

The walls of Eryx

The music of Erich Zann

Peter Hannan (b. 1953): *Burn*

נגינת בכורה בישראל

ארנסטו שמיט מנגן בחלילים אלה:

in C, renaissance tenor by Monika Musch

in G, renaissance alto by Frederick Morgan & Nikolaj Ronimus

in D, baroque voice flute by Frederick Morgan

F baroque alto by Frederick Morgan & Nikolaj Ronimus

in F, modern basset by Küng

in C, modern tenor by Küng

in C, modern tenor by Yamaha

טורו טקמיצו נולד בטוקיו והתחיל ללמוד קומפוזיציה בגיל 18 בהדרכת קיוסה (Yasuji Kiyose). בעיקרו של דבר, הוא היה אוטודידקט. בראשית דרכו יצר בהשראת אסכולת וינה השנייה ומלחינים צרפתים מתחילת המאה העשרים. אחר כך גילה עניין בטכניקות הקומפוזיציה של האוואנגארד בימיו, ועשה שימוש בכלינגינה יפניים מסורתיים. שמו נודע גם כמחבר של מוסיקה לסרטים. החל בשנות השמונים של המאה העשרים זכה בפרסים ובאותות הוקרה שונים. נפטר בטוקיו.

קרל ון סטנהובן נולד בפורבורג (Voorburg), הולנד. הוא למד נגינה בחליליות וקומפוזיציה בקונסרבטוריון על-שם סווילינק (Sweelinck) באמסטרדם. נמנה עם מייסדיה של Amsterdam Loeki Stardust Quartet. משנת 1995 הוא מלמד נגינה בחליליות בבית הספר הגבוה למוסיקה בקרלסרוהה (Karlsruhe), גרמניה.

חואן דה דיוס לופז מאיה נולד בוונצואלה והוא מלחין ומוסיקולוג, פרופסור לניתוח מוסיקלי באוניברסיטה על-שם סימון בוליבאר באוניברסיטה המרכזית של ונצואלה, שבה הוא מכהן כראש החוג למוסיקולוגיה בבית הספר לאמנויות. עבודת הדוקטורט שלו עוסקת במוסיקה של בונים חפשיים מאת מלחינים בני ונצואלה מן המאה ה-19. כמלחין, זכה שלוש פעמים בפרס המוסיקה העירוני של קאראקאס (Caracas).

יוהן סבסטיאן באך נולד באייזנאך (Eisenach) ופעל בלינבורג (Lüneburg), ארנשטט (Arnstadt), מילהאוזן (Mühlhausen), ויימאר (Weimar), קתן (Cöthen) ולייפציג (Leipzig, 1723-1750). המלחין מאורסיו קאגל אמר: "לא כל המוסיקאים מאמינים באלוהים, אך כולם מאמינים בבאך."

קלוד דביסי נולד בסנט ז'רמן און ליי (Saint-Germain-en-Laye), צרפת, ונודעה לו השפעה עמוקה על התפתחות המוסיקה במאה העשרים. הוא פיתח שיטה הרמונית מקורית ששיקפה אידיאלים מסוימים שסופרים, משוררים וציירים סיבוליסטים ואימפרסיוניסטים בני זמנו חתרו אליהם. הוא נפטר בפריס.

טמבור סמיל ביי נולד באיסטנבול ואת צעדיו הראשונים במוסיקה עשה בנגינת כינור וקאנון. בגיל עשרים התחיל לנגן בטמבור ונודע בוויטואוזיות שהפגין. אחר כך למד לנגן בקמנצ'ה הטורקי הקלאסי. קטעי התקסים שחיבר והקליט השפיעו על דורות של מוסיקאים. לימים סבל מהתמכרות לאלכוהול. נפטר באיסטנבול.
(יובל שקד)

יצירתי מבוססת באופן רופף על אגדות, סיפורים קצרים ושירים אחדים מאת לאבקראפט (Howard Phillips Lovecraft). בשום פנים אין הכוונה "לצייר" סיפור בכל דרך היפותטית-תיאורית שהיא. אני מנסה ליצור מחדש את הפאנוס של הסיפורים המושכים מאוד הללו, אשר הזדמן לי, למזלי הטוב, להיתקבל בהם בילדותי. בדומה למוסיקה, יצירותיו של לאבקראפט מסוגלות לעורר רשמים המשתנים בהתמדה, והן תמיד הקסימו אותי. כך החלטתי להתחיל ליצור קטעים לחלילית סולו ואמצעים אלקטרוניים, לצאת למסע בעקבות הצלילים והאווירות שדמיינתי בעת שצללתי לתוך המילים 'המשגעות'. קשה להסביר מוסיקה במילים; אנחנו עוסקים בנוכחות המדהדת של הפשטות. ... של מה? האם יש דבר-מה חשוב לומר על יצירה מוסיקלית, אשר – אם יושמט – יגרום לכך שלא יהיה די במוסיקה? שאלות דומות מתעוררות כשקוראים את לאבקראפט. הוא מסביר אך מעט ממה שאפשר לראות ומציף את הטקסטים שלו בתיאורים אין-ספור של רגשות שהשתוקק לחוות בעצמו, כך אני סבור. הקטעים שאבצע כאן אינם 'נתמכים' על-ידי שיוך לסגנון או לטכניקה מסוימים, חוץ משימוש דליל במודלים ימי-ביניים של קאנונים וכן באמצעים לעיבוד אלקטרוני חי, המאפשרים לשנות זמן, גוון וחלל ולהשתמש בהם כמכשירים 'אקספרסיוניסטיים'.
(ארנסטו שמיט)

פיטר הנאן נולד במונטריאול, קנדה. הוא למד באוניברסיטת קולומביה הבריטית, קיבל תואר ראשון ב-1975, והמשיך בלימודיו ב-Guildhall School of Music and Drama בלונדון, עד 1978. בשנת 1979/80 למד נגינה בחליליות בהדרכת קס בקה (Kees Boeke) בקונסרבטוריון על-שם סווילינג באמסטרדם. הנאן לימד באוניברסיטת קולומביה הבריטית, באוניברסיטה על-שם סיימון פרייזר ובמכללת ונקובר (Vancouver). רבות מיצירותיו חוברו עבור עצמו כמבצע ובמקצתן עשה שימוש באמצעים אלקטרוניים שונים.
(יובל שקד)

סדנה

11:45-10:15, משכן לאמנויות על-שם ד"ר ראובן הכט, אולם 207

אלקטרוניקה חיה, סדנה לתלמידי קומפוזיציה בהדרכת **ארנסטו שמיט** – חלק ראשון

הרצאה

13:45-12:15, משכן לאמנויות על-שם ד"ר ראובן הכט, חדר 322

אילן וולקוב: פסטיבל טקטוניקס וניסיונות אחרים

ההרצאה תעסוק בפסטיבל טקטוניקס, שהתחלתי לפני שש שנים, והמסע בעקבות הפרויקט הזה. עד היום נערכו 21 פסטיבלים והפרויקט נעשה משמעותי מאוד בשבילי.

קונצרט זוטא

14:15-14:00, משכן לאמנויות על-שם ד"ר ראובן הכט, רחבה שליד הקפריה

ג'ון קייג' (John Cage, 1912-1992): חמש (Five) (1988) – גרסה ראשונה
בביצוע סטודנטים לתואר שני בהתמחות קומפוזיציה, בהדרכת שרה נמצוב (Sarah Nemtsov)

הרצאה/סדנה

15:45-14:15, משכן לאמנויות על-שם ד"ר ראובן הכט, חדר 322

פרופ' גדעון לבינסון (אוניברסיטת בר-אילן): הג'סטה, התנועה והתהליך היצירתי

מזה זמן אני עוסק בחשיבה, בניתוח, בתרגול ובהוראה סביב הג'סטה, המודעות אליה, ההבנה למקומה בתקשורת בין-אישית ופנימית, ובמיוחד מקומה המכונן, לדעתי, בתהליך היצירתי בכלל והמוסיקלי בפרט. בהיותה הרחבה של התנועה הגופנית, הג'סטה הינה חלק מגופנו הפיסי, המנטלי והרוחני. אני מנסה להתייחס אליה גם כנקודת ההתחלה של הביטוי המוסיקלי, כפי שיש הרואים בה נקודת בראשית לתהליך הבלשני. ההרצאה מנסה לפרוס ניסיון עבודה ותובנות ביניים, ואולי גם מסקנות מתוך תהליך מתמשך עם עצמי, עם תלמידים ועם מבצעים בתחום הנגינה והמחול.

הרצאה

16:45-16:00, משכן לאמנויות על-שם ד"ר ראובן הכט, חדר 322

יוסי תמים: מוסיקה במערכות צליל מיקרוטונאליות

ההרצאה עוסקת בבחינת ההקשר המוסיקלי לאפשרויות הנרחבות שמגיעות מהספקטרום הצלילי. יודגמו אפשרויות מוסיקליות חדשות אשר מתבססות על מערכות צלילים שונות מהמערכת המערבית המסורתית (חלוקת האוקטבה ל-12 צלילים בכיוון מושווה). הנושא יוצג על היבטיו הטונאליים ויודגמו קטעי מוסיקה שמבוססים על מערכות כיוון של עד 41 חלקים לאוקטבה.

"הרהורים על ישראל", רסיטל פסנתר בנגינת **פרופ' יאשה נמצוב** (Jascha Nemtsov)

Jakob Schönberg (1900-1956): *Chassidic Suite* (1936)

נגינת בכורה בישראל

Prelude

Aria (Nigun)

Fuge (Horra)

Alfred Goodman (1919-1999): *Three Meditations on Israel* (1965)

נגינת בכורה בישראל

Fantasia

In Memoriam

Horra of Hope

יובל שקד (נולד ב-1955): *עצמאות – התקווה שלי*, הומאז' בצורת פרסיפלאז', אטיוד לפסנתר (עם צפירה) למתחילים בפוליטיקה (1985)

Sarah Nemtsov (b. 1980): *Twenty Sketches* (2004)

נגינת בכורה בישראל

יעקב שנברג נולד בשנת 1900 בפירת (Fürth) למשפחה של בעל-תפילה וחונך חינוך יהודי מסורתי. הוא למד בבית הספר הריאלי היהודי בעיר הולדתו, ובבית-ספר תיכון בנירנברג (Nürnberg). אחר כך למד בבית הספר הטכני הגבוה בדרמשטט (Darmstadt) ובאוניברסיטה בברלין. ב-1925 השלים את לימודי הדוקטורט באוניברסיטת ארלנגן (Erlangen) ועבודתו עסקה בנושא "המזמורים המסורתיים של עבודת הקודש היהודית בגרמניה". הוא הצביע בה לראשונה על התשתית הפנטטונית של המלוס התנ"כי. בשנות העשרים של המאה העשרים עבד שנברג כמבקר המוסיקה של עיתון שראה אור בנירנברג, כיועץ מוסיקלי ברדיו באוואריה במינכן וכמלחין של מוסיקה לסרטים. כבר ביצירתו התזמורתית הראשונה, *פרלוד סימפוני* (1923), ניתן לשמוע מלודיות אוריינטליות.

אחרי תפיסת השלטון על-ידי הנאצים איבד שנברג את משרותיו. הוא עקר לברלין ונעשה מבקר המוסיקה של העיתון הצינזי *Jüdische Rundschau*. בשנים שלאחר מכן עבד לאור הדוגמה של האסכולה היהודית החדשה וניסה לגבש ליצירתו סגנון יהודי במכוון. בתוך כך התבסס בעיקר על הפולקלור המוסיקלי של יהודי ארץ-ישראל, אשר אותו אסף ולמד אז באופן אינטנסיבי. אוסף השירים שלו – "שירי ארץ-ישראל" – ראה אור ב-1935 בברלין בהוצאה לאור היהודית (Jüdischer Verlag) וזכה לפופולריות רבה. לבסוף נעשה הפולקלור היהודי הארץ-ישראלי ליסוד של יצירותיו.

יצירתו החשובה ביותר של שנברג מתקופה זאת היא *סוויטה חסידית* לפסנתר, בשלושה פרקים. עוד באותה שנה עיבד אותה המלחין לתזמורת. בגרסתה התזמורתית בוצעה היצירה פעמים אחדות באירועים של ארגוני התרבות היהודיים בברלין ובפרנקפורט.

ב-1939 היגר שנברג לאנגליה, וב-1948 – לארצות-הברית. הוא לימד ב-Trinity School בניו-יורק וב-Carnegie School of Music באינגלווד (Englewood), ניו-ג'רזי (New Jersey). ב-1956 נפטר בניו-יורק.

אלפרד גודמן נולד בברלין, שימש נגן כלי-נקישה בתזמורת ארגון התרבות היהודי בברלין, ובשנים 1936-1938 למד בקונסרבטוריון בעיר הולדתו. ב-1939 היגר ללונדון ומשם לניו-יורק. שם עבד קשה לפרנסתו – כמלחין, כפסנתרן מלווה וכמעבד. ב-1942 התגייס לצבא האמריקני, ניגן כלי-נקישה בתזמורת צבאית ווהיה פסנתרן ומעבד של תזמורת ריקודים. עם שחרורו ניגן בלהקותיהם של ג'ימי לנספורד (Jimmie Lunceford), בני גודמן (Benny Goodman) ואחרים. בשנת 1951

ליווה את לוטה לנייה (Lotte Lenya) במופעים מיצירות וייל (Kurt Weill). בשנים 1947-1953 למד קומפוזיציה באוניברסיטת קולומביה בניו-יורק, בין היתר, בהדרכת לינינג (Otto Luening), ויצר כחמישים יצירות. ב-1961 בשלה בו ההחלטה לשוב לאירופה. הוא עקר למינכן, עבד ברדיו באוואריה ולימד בבית הספר הגבוה למוסיקה בעיר. ב-1965 יזם את סדרת הקונצרטים German-American Interpretation of Contemporary Music. ב-37 קונצרטים שנערכו עד 1973 בוצעו יצירות מאת 125 מלחינים מגרמניה ומאמריקה. עבודת הדוקטורט שלו, שהושלמה ב-1972 באוניברסיטה הטכנית של ברלין בהנחייתו של קרל דלהאוס (Carl Dahlhaus) עסקה בתלמידיו האמריקניים של פרנץ ליסט בוויימאר (Weimar). בשנים 1976-1990 לימד בבית הספר הגבוה למוסיקה במינכן. נפטר בברלין.

היצירה **שלושה הרהורים על ישראל** משלבת מסורת ומודרניזם. מוטיבים של קריאה בתורה נשזרים במרכיבים ריתמיים והרמוניים מעולם הג'אז. כנראה, גודמן השתמש במחזור הקטעים בנעימות יהודיות אותנטיות שלמד מחזן מאחת מארצות סקנדינביה. בריאיון מאוחר טען המלחין שאינו מרגיש עוד כל קשר ליצירה. (יאשה נמצוב)

את **עצמאות – התקווה שלי** (אבל גם: **עצמאות – התקווה שלי**) לפסנתר עם צופר חיברתי ב-1985 בשביל בתי הבכורה, נבט, ואני רואה בה מוסיקה חינוכית לכל דבר ועניין. לימים נעשתה היצירה פרק במחזור שכותרתו **תרגילים לפסנתר למתחילים בפוליטיקה**.

מלכתחילה נועדה היצירה לביצוע משני עבריו המיידיים של קו פרשת המים שבין יום הזיכרון לחללי צה"ל לבין יום העצמאות, ובתוך כך היא מתערבת במחלוקת רוויית המשקעים בעניין הצמדתם של שני המועדים. עם התכלותו של האות לחודרניות הכל-יכולה של השלטון ניכרות במוקד היצירה, בין היתר, שאלות של זהות ציבורית ותרבותית. הגדרת עמדת הדיאלקטית נחתמת, מבחינתי, בשובל-יגון של כישלון. ייקוב הדין את הצופר. (יובל שקד)

את **עשרים רישומים** חיברה שרה נמצוב כשהייתה בת 24, לרגל נסיעתנו המשותפת הראשונה לישראל ובמענה למשאלתי לקבל ממנה יצירה גדולה לפסנתר. הנסיעה הותירה את רישומה ביצירה בדרכים שונות. הדבר בא לידי הביטוי הברור ביותר ברמיזות לשיר "ירושלים של זהב" מאת נעמי שמר, הנמצאות בקטע האחרון. השפעות אחרות של מוסיקה יהודית מעובדות באופן מעודן הרבה יותר. לדוגמה, הקטעים 4 ו-14 טבועים בחותמם של מקצבי-כליזמר של הורה רומנית; בקטעים 3, 11 ו-18 ישנם קישוטים האופייניים לזמרת בתי-הכנסת המאולתרת כביכול. סדרה בת שבעה צלילים שנמצאת ביסוד המחזור כולו משמשת כרעיון תימאטי ברבים מן הקטעים. היא נגזרת מ"נוסח אהבה רבה" – הסולם (בעל סקונדה מוגדלת) החשוב ביותר במוסיקה יהודית. בסך הכול, חומרי המחזור נובעים משלושה סולמות יהודיים שונים.

שרה נמצוב נסמכת על הצורה החדשנית שהגה שומן, ולפיה מיניאטורות במחזור קשורות זו לזו באופנים רבים ושונים, נקלעות זו בזו בהידוק תימאטי ויצירות 'שלמות פואטית', הקיימת רק כסכום כל ביטוייה. לדברי המלחינה, "הקטעים הם רסיסים, קרעים, אולם אין לכנותם פרגמנטים, משום שעם הזמן הם מתחילים לתקשר אלה עם אלה." עוד היא אומרת: "עשרים סקיצות לתמונה אחת שאינה ממומשת. מוצגים קטעים מן התמונה, מרכיבים שלה נמצאים בחיפוש, הם עוברים שינויים, ומפעם לפעם פרטים מטופלים באופן מדויק. [...] בדמיון ניתן להרכיב את התמונה יותר ויותר, אולם היא אינה מגיעה להשלמה ונותרת בשלב הסקיצות." (יאשה נמצוב)

"בעיקר קייג", קונצרט בביצוע **אתי בן-זקן ואנסמבל מודאליוס**; מנצח: **פרופ' איתן שטיינברג**
שריג סלע, חליליות; עודד שוב, גיטרה; אמנון יואל, כלי-נקישה; דנה וקסמן, צ'לו; טל פדר, קונטרבס

Kiki Keren-Huss (b. 1955): From *Diary, February 2002* (Sound diary)

John Cage (1912-1992): *The Wonderful Widow of Eighteen Springs* for voice and closed piano (1942);

Text: James Joyce

[English folksong:] *Black is the Color* –

לחן מחודש ברוח עממית מאת ג'ון ג'ייקוב נילס (1880-1892, John Jacob Niles)

עיבוד לקול ולגיטרה מאת איתן שטיינברג

Luciano Berio (1925-2003): *Brin* (1990)

עיבוד לגיטרה מאת עודד שוב

John Cage: *Forever and Sunsmell* for voice and two percussionists (1942); Text: E.E. Cummings

Kiki Keren-Huss (b. 1955): From *Diary, February 2002* (Sound diary)

[English folk ballade:] *Barbara Allen*

עיבוד לקול ולגיטרה מאת איתן שטיינברג

Arvo Pärt (b. 1935): *Pari Intervall* (1976/80)

גרסה לאנסמבל מן המקור לעוגב: איתן שטיינברג

Louis Andriessen (b. 1939): *A Flower Song II* (1964) (Graphic score)

Kiki Keren-Huss (b. 1955): From *Diary, February 2002* (Sound diary)

[English folk canon:] *Hey Ho, Nobody's Home*

עיבוד לקול ולאנסמבל מאת איתן שטיינברג

John Cage: From *Living Room Music* (1940)

Story (2nd movement); Text: Gertrude Stein

Melody (3rd movement)

Eitan Steinberg (b. 1955): *Now* for voice and ensemble (2017)

Text: Tanikawa Shuntarō; English translation: William Elliott

John Cage: *Six Haiku* (1951-52)

גרסה לאנסמבל מן המקור לפסנתר: איתן שטיינברג

בגרסתה המלאה, *יומן*, פברואר 2002 מאת **קיקי קרן-הוס** היא יצירת סאונד רחבת-היקף, המשקפת את הכאן והעכשיו, היומיומי והאישי ביותר. היא מורכבת מהקלטות יומיומיות שהמלחינה ערכה בביתה מתחילת חודש פברואר ועד אמצע חודש מרץ 2002. כך מתארת קיקי קרן-הוס את יצירתה: "המחשבה על יצירה שהיא יומן מלווה אותי כבר מספר שנים. מאז ומתמיד אני נוהגת להשתמש בסביבה הקרובה ביותר ובשגרת היומיום כמאגר לחומרי גלם ליצירה. הקלטתי בבית, כמעט בכל יום, לפי סדר זה: ארוחת בוקר, מבזק חדשות, ארוחת צהריים, ארוחת ערב, תחילת החדשות בטלוויזיה וסיפור לפני השינה שקראתי כמעט כל ערב לבתי רוני בת התשע." נשמיע שלושה קטעים קצרים מתוך היומן: בתחילתו של הקונצרט, באמצעו ובסופו.

ביצירה *The Wonderful Widow of Eighteen Springs*, הזמרת/שרה את הטקסט תוך שימוש בשלושה צלילים בלבד, בזמן שהפסנתרן מקיש מקצבים על מכסהו הסגור של הפסנתר. ההנחיה לזמרת/היא לשיר בהפקה קולית נינוחה, ללא ויברטו, בדומה לביצוע של שיר-עם. טקסט היצירה לקוח מתוך "Finnegans Wake" – אחת מיצירותיו החדשניות של ג'יימס

ג'ויס (כותרתה היא שיבוש מכון של בלדה אירית ידועה). היצירה נכתבה בטכניקה של זרם התודעה, תוך שימוש אישי וייחודי בשפה, עד כדי כך שהטקסט כמעט בלתי נהיר ובלתי ניתן לתרגום. זה הקטע שהלחין ג'ון קייג':

night by silent sailing night, Isobel, wildwoods eyes and primarose hair, quietly, all the woods so wild in mauves
of moss and dahne dewes how all so still she lay 'neath of the white thorn, child of tree like some lost happy leaf
like blowing flower stilled as fain would she anon for soon again 'twill be, win me, woo me, wed me, ah! weary me
deeply, now even calm lay sleeping night, Isobel, Sister Isobel, Saintette Isobel, Madame Isa Veuve La Belle.

בדומה ל'סימני הדרך' שיוצרים שלושת קטעי היומן של קייג' קרן-הוס לאורך הקונצרט, כך שזורים בקונצרט גם שלושה שירי-עם (Hey Ho, Nobody's Home; Barbara Allen; Black is the Color). בחרנו לשלב אותם בין היצירות העכשוויות והניסיוניות לא רק בגלל שבכל קונצרט של אנסמבל מודאליסו אנו מפגישים סגנונות מוסיקליים שונים, אלא גם בגלל שלכל אחד מהמלחינים והמשוררים בקונצרט זה היה דיאלוג אישי משלו עם חומרים עממיים: ג'ון קייג' הנחה את המבצעים לשיר בפשטות כאילו הם שרים שיר-עם; ג'יימס ג'ויס 'התכתב' עם הבלדות האיריות העממיות; לוצ'אנו בריו ציטט ביצירותיו חומרי פולקלור; ואיתן שטיינברג משתמש בטכניקות נגינה עממיות ועתיקות.

לוצ'אנו בריו הלחין את *Brin* כהומאז' ופרידה מהפסנתרן הצרפתי מישל אודור (Michel Oudor) שנפטר בטרם עת. היצירה נכתבה לפסנתר, עובדה לגיטרה ע"י ברוס צ'רלס (Bruce Charles) ובוצעה בנגינתו בבכורה ב-1994. הגרסה שתבוצע בקונצרט עובדה ע"י עודד שוב.

גם את היצירה *Forever and Sunsmell* הלחין **ג'ון קייג'** בשנת 1942. תרגום אפשרי לכותרתה הוא "לנצח וניחוחשמש". הטקסט הוא מאת המשורר א"א קמינגס, משורר שנודע בשל שימוש חדשני בשפה האנגלית, בתחביר ובסימני פיסוק. השיר שקייג' בחר להלחין מתאר – במשחקי המילים הייחודיים של קמינגס – את הכאן של האדמה ואת העכשיו של השמיים. זה קטע קצר מתוכו:

wherelings whenlings
(doughters of ifbut offspring of hopefear
suns of unless and children of almst)
never shall guess the dimension of
him whose
each
foot likes the
here of this sun

הנה תרגום אפשרי לעברית:

איפהים, מתיים / (בנותיו של אוליאבל צאצאיו של תקווהפחד / בניו של אלא-אם-כן וילדיו של כמעט) / לעולם לא ינחשו את ממדיו של / זה אשר / כל אחת / מכפות רגליו אוהבת את/ הכאן של שמש זו

היצירה *Pari Intervallo* הולחנה בסגנון שפיתח המלחין האסטוני **פרט ואשר נקרא** "Tintinnabuli" (שניתן לתרגם ל-"פעמוניות"): מוסיקה איטית, חזרתית, עם גישה מינימליסטית לתיווי ולביצוע, שבה המנגינות מבוססות על ארפג'ים של האקורד המשולש או על התקדמות בצעדים בסולם דיאטוני. ארוו פרט הלחין את היצירה בשנת 1976 ללא ציון כלי הנגינה שאמורים לבצע אותה. אחר כך יצר גרסה לעוגב, גרסאות להרכבים קאמרליים שונים, גרסה לקלרנית, לטרומבון ולתזמורת קאמרית, ורבות נוספות. הגרסה שאנו מבצעים עובדה ע"י איתן שטיינברג להרכב של אנסמבל מודאליסו, מן הגרסה לעוגב.

המלחין ג'ון קייג', שעסק גם בתיווי גראפי, ערך בשנת 1969 את הספר "Notations" – אסופה רחבת היקף של פרטיטורות גראפיות מאת 269 מלחינים. בין הפרטיטורות בספר נמצאת גם היצירה *A Flower Song II* מאת המלחין ההולנדי **לואי**

אנדרסן. היצירה חוברת ב-1964 לאבוב, אך מכיון שהיא כתובה בפרטיטורה גראפית, ללא אינדיקציות של גובה צליל (וגם לא של משך, דינמיקה ועוד) נפרש אותה בהרכב הכלי של אנסמבל מודאליוס.

את *Living Room Music* חיבר **ג'ון קייג'** לארבעה מבצעים, שכל אחד מהם משתמש בחפצים ביתיים ויומיומיים כבכלי נקישה. ליצירה ארבעה פרקים, מתוכם אנו מבצעים שניים:

- הפרק השני, "סיפור": הפרק מיועד לרביעייה מדברת. הטקסט מבוסס על משפט אחד מתוך ספר הילדים של גרטרוד שטיין (Gertrude Stein), "העולם עגול" ("The World is Round"):

Once upon a time the world was round and you could go on it around and around

- הפרק השלישי, "מנגינה": שלושה מהנגנים מקישים על חפצים יומיומיים, בעוד שהמבצע הרביעי מתבקש לנגן מנגינה נתונה, בכל כלי שהוא, לבחירתו.

את *Now* הלחין **איתן שטיינברג** למילים מאת המשורר היפני טאניקווה שונטרו. הטקסט מתאר את החופש והאושר הנגרמים בעת התמסרות להווה, בעת מודעות לרגע הזה במלוא עושרו ועדינותו. ברוח הטקסט של שונטרו, המוסיקה של שטיינברג בנויה מחומר מוסיקלי מצומצם ומממשות אותו באופנים שונים, בהבדלים קלים ודקויות אשר דורשים מאיתנו, המבצעים, להיות מרוכזים ונוכחים ברגע הזה. זהו הטקסט של שונטרו, בתרגום לאנגלית מאת ויליאם אליוט:

Brilliance can illuminate anything.

As long as I live in the present moment

and love it unstintingly,

everything kindly forgets me.

In a song that is ever silent

signs of God are faintly felt

and all at once, in the silent sweep of space,

I am conscious of this moment.

When I believe in this moment in all its richness,

even though I am aware of death,

I am free.

Passion can fill anything

under the silently shining sun and sky

which are overflowing.

בספרות היפנית, "הייקו" היא צורה שירית קצרה במבנה של שלוש שורות, 17 הברות בכל שורה. צורת ההייקו נעשתה נפוצה גם אצל משוררים מערביים, והמלחין **ג'ון קייג'** נתן לה פרשנות כמבנה מוסיקלי. הוא חיבר מספר "הייקו" מוסיקליים, כלומר, יצירות קצרות באורכן ומינימליות במבנה שלהן. המקבץ שנבצע נמצא בין כתביו רק בשנים האחרונות ומיועד לביצוע בפסנתר. הגרסה שנבצע תוזמרה ע"י איתן שטיינברג עבור חברי מודאליוס, במיוחד לקונצרט זה. (אתי בן-זקן)

יום שלישי, 15.5.18, המשכן לאמנויות ע"ש ד"ר ראובן הכט

סדנה

11:45-10:15, משכן לאמנויות על-שם ד"ר ראובן הכט, חדר 322

הבסון במוסיקה חדשה, סדנה לתלמידי קומפוזיציה בהדרכת נדב כהן

כלי הנקישה במוסיקה חדשה, סדנה לתלמידי קומפוזיציה בהדרכת **עודד גייצהאלס**

ג'ון קייג' (John Cage): חמש (Five) (1988) – גרסה שנייה

בביצוע סטודנטים לתואר שני בהתמחות קומפוזיציה, בהדרכת שרה נמצוב

הדס פארי וד"ר מעין צדקה: איפה כל המלחינות? מוסיקה אלקטרונית ונשים פורצות דרך

לאן נעלמו הנשים המלחינות אשר פעלו לאורך ההיסטוריה? כמה מלחינות אתן מכירות ומכירים? מדוע עדיין היום, ב-2018, הן מודרות מאולמות הקונצרטים, מביצועים, ומספרי ההיסטוריה? נציג סקירה קצרה בנושא ייצוג מגדרי של נשים בתחום המוסיקה וההלחנה, ואת עבודתן של נשים פורצות דרך בתחום המוסיקה, מוסיקה אלקטרונית וסאונד, אשר אתגרו תפיסות ממסדיות וגבריות שמרניות לאורך ההיסטוריה.

שרה נמצוב: על האופרה שלי, *Sacrifice* (2016)

„May I be Sacrificed“ – Thus begins Sarah Nemtsov's opera, which had its world premiere in Halle, Germany in March 2017. The words are taken from an Afghan poem which conjures up the beauty, grandeur and dignity of the homeland – including the deaths of people who live for this country. The poem is attributed to the Taliban. The dramatist Dirk Laucke quoted it in the libretto.

In the opera *Sacrifice*, however, it is not some distant Taliban, it is two girls from Sangerhausen in the German state of Sachsen-Anhalt, who in 2014, aged 15 and 18, left behind German majority society and made their way to Syria to wage jihad. On the other hand, you see a German woman walking a different path of radicalization (right-wing) and three journalists reflecting the (im-)morality of their work. Their story is graspable only in fragments, they are „not realistic characters but projection surfaces“, comments Sarah Nemtsov – surfaces on which to project the search for meaning in one's own life within a society's conflicting forces. *Sacrifice* is a work that plays out in the present and deals with events from the recent past. Opera turning to the real world when radicalization and marginalization tear a society apart.

רסיטל כלי-נקישה, בנגינת עודד גייצהאלס

עמוס אלקנה, אלקטרוניקה; שרה נמצוב, kaoss pad; נאסר חלאחלה, הגברה

Iannis Xenakis (1922-2001): *Rebonds B & Rebonds A* for solo percussion (1987-89)

Evan Chapman (born 1991): *Buttonwood* for snare drum and audio track (2016) נגינת בכורה בישראל

Amos Elkana (born 1967): *Opus Focus* for solo percussionist and live electronics (2018) נגינת בכורה

Georges Aperghis (born 1945): *Le Corps à Corps*, Music Theater for percussionis and his zarb (1978)

התאמה לעברית: עודד גייצהאלס; מצרפתית: אמיר תירוש

Sarah Nemtsov (b. 1980): *Drummed variation* for no drum set and kaoss pad (2014) נגינת בכורה בישראל

יאניס קסנאקיס נולד בבראילה (Brăila), רומניה. כשהיה בן עשר עקרה משפחתו ליוון. בשנים 1940-1946 למד באתונה הנדסה, היה פעיל במחתרת האנטי-נאצית, ואחר כך לחם במלחמת האזרחים ביוון, נפצע, נכלא, נשפט למוות, וב-1947 נמלט לפריס. עד אותו זמן למד מוסיקה בעצמו בלבד. רק אז התחיל בלימודי קומפוזיציה אצל הונגר (Arthur Honegger), מיו (Darius Milhaud) ומסיאן. בעקבות מאמר שחיבר (על המשבר של מוסיקה סריאלית) זכה לעידוד של המנצח שרן (Hermann Scherchen), והוא אף ביצע מיצירותיו. במשך כתרסר שנים שימש קסנאקיס עוזרו של הארכיטקט לה קורבוזיה (Le Corbusier) ובמסגרת זאת תכנן וליווה את הבנייה של בניינים בארצות שונים. ב-1958 עיצב את הביתן של Philips בתערוכה העולמית בבריסל על פי עקומות של היפרבולות, ששימשו אותו מעט קודם לכן בחיבור יצירתו התזמורתית הראשונה, *Metastasis*. ב-1965 קיבל אזרחות צרפתית. ב-1966 ייסד את EMAMu (מכון למתימטיקה ולאוטומציה מוסיקליות). מ-1972 לימד באוניברסיטת פריס. נפטר בפריס.

אוון צ'פמן הוכשר כנגן כלי-נקישה בבית הספר למוסיקה ע"ש ג'ייקובס באוניברסיטת אינדיאנה. הוא נמנה עם מייסדיה של שלישיית כלי הנקישה Square Peg Round Hole. כמו כן, הוא חבר בלהקת הפופ/רוק Lydia. צ'פמן גם מלחין ויוצר סרטים. הוא מתגורר בפילדלפיה. (יובל שקד)

ליצירה *אופוס פוקוס* ארבעה פרקים המנוגנים ברצף. בכל פרק הפוקוס הוא על כלי אחר – בראשון ויברפון, בשני תופים, בשלישי קסילופון וברביעי שוב ויברפון ותופים. למחשב תפקיד כפול: האחד, להקליט את הנגינה במקומות מסוימים ולהשמיע את החומר המוקלט במקומות שונים, והאחר, לעבד את החומר שנקלט ע"י המיקרופונים בזמן אמת ולשדרו דרך רמקולים המוצבים באולם. מכיוון שכל העיבוד האלקטרוני נעשה בזמן אמת, אין שימוש בחומרים שהוכנו מראש וכל מה שנשמע תלוי לחלוטין בנגינה. היצירה נכתבה בהזמנת עודד גייצהאלס ומוקדשת לו.

עמוס אלקנה הוא זוכה פרס ראש הממשלה לקומפוזיציה, פרס אקו"ם ופרס רוזנבלום לאמן המצטיין. יצירותיו מבוצעות ברחבי העולם ע"י תזמורות והרכבים שונים, וביניהם התזמורת הסימפונית של ברלין. מרבה להופיע כנגן גיטרה ומוסיקה אלקטרונית בהרכבים שונים ובעיקר באלתור חופשי. למד בברקלי ובניו-אינגלנד קונסרבטורי בבוסטון ובעל תואר שני במוסיקה מטעם אוניברסיטת בארד שבניו-יורק. (עמוס אלקנה)

ז'ורז' אפרגיס נולד באתונה והוא מתגורר בפריס מ-1963. החל ב-1971 שמו נקשר בז'אנר תיאטרון-מוסיקה. ב-1976 ייסד בבניולה (Bagnolet, בקרבת פריס) את ATEM (סטודיו לתיאטרון ולמוסיקה). המוסד פעל עד 1996. במסגרתו יצר אפרגיס כעשרים יצירות וחל שינוי עמוק בדרכו בקומפוזיציה. הוא יצר עבור מוסיקאים ושחקנים באחד, שאב את השראתו מחיי שגרה וחיפש אחר ביטוי פואטי למצבים חברתיים, ובעיקר חדורי אבסורד וסאטירה. יצירותיו הרבות – קאמריות, תזמורתיות ובימתיות – מתייחסות באופן שוויוני לקולות, לכלי-נגינה, למרכיבים בימתיים ולמחוות.

ב-1988 הוענק לו פרס מטעם העיר פריס; ב-2002 – פרס נשיא הרפובליקה הצרפתית; ב-2011 – פרס המוסיקה על-שם מאוריסיו קאגל; וב-2016 – פרס קרן BBVA בעבור "שהמציא מחדש את תיאטרון המוסיקה".

ביצירה *Drummed variation* מאת **שרה נמצוב** מוחלפים המרכיבים הקונוונציונליים של כלי-נקישה באוסף של חפצים מתכתיים וחפצים יומיומיים: את hi-hat ממלאים שני להבים של משורים וגרוטאה של מצילה; כטמטם משמש דלי עשוי גומי; דלי של בדיל מייצג תוף קטן; וקרטון גלי גדול מדמה תוף גדול. השבירה של הסאונד של מערכת תופים סטנדרטית אינה בבחינת פרודיה, במובן של אינפנטיליזציה אירונית של מה שמורגלים בו, אלא משרתת יצירה של עצמה צלילית בסיסית ובלתי-מבויתת ככל האפשר. מחוות הצליל הגרוטות של כלי הנקישה גסות באופן תואם, והן מלוות בצלילים האלקטרוניים שמפיק ה-Kaoss pad כ"פרשנות, הד ושיבוש", כדברי המלחינה. בתוך כך מתפתחים קטעים של התעצמות מתוך תבניות קרועות, פעמות מועדות או המניעות קדימה למשך זמן קצר. אלה וגם אלה מעוררות רושם של מכניקה משובשת או של צורות משחק של מוסיקה 'טכנאידית'. המתח המתמיד שבין קטעים שיש לעצב באופן 'חפשי' – פראי – כאוטי לבין אלה המאורגנים באופן קפדני הוא הרעיון הצורני הבסיסי.

(דירק וישולק, Dirk Wieschollek)

קונצרט

21:00-19:30, אולם 209

קונצרט בביצוע **קבוצת מוסיקה נובה**

אבי בנימין, טרמין; תום סולובייציק, סקסופון; שירה לגמן, פסנתר; יוני ניב, חפצים, אלקטרוניקה; מעיין צדקה, אלקטרוניקה; חנן בן-סימון, קול; אלעד שניידרמן, מיצב רדיו; אור סיני, קונטרבס

Roman Haubenstock-Ramati (1919-1994): *Alone I* for low instruments (1965)

Alone II for speaking voice (1969)

Maayan Tzdaka (born 1982): *De Stella Nova: On the new star in the foot of the serpent handler*

שירה לגמן (נולדה ב-1981) / **אלעד שניידרמן** (נולד ב-1977): *בין כפות ידי*, לגלי רדיו, לטרמין ולאנסמבל (2018)

רומן האובנשטוק-רמתי נולד בקרקוב. בשנים 1937-1940 למד קומפוזיציה, תיאוריה של המוסיקה, נגינה בכינור ופילוסופיה בעיר הולדתו ובלבוב. עם מוריו נמנו מאלאווסקי (Artur Malawaski) וקופלר (Józef Koffler). ב-1939 נמלט עם משפחתו ללבוב (העיר נקלטה בתחומי ברית המועצות על פי הסכם של היטלר וסטאלין). ב-1941, מעט לפני הפלישה של הנאצים לברית המועצות, נאסר כחשוד בריגול וגורש לאודסה וממנה לטומסק (Tomsk). שם גויס לצבא פולין ובמסגרתו הגיע לארץ-ישראל. הוריו נספו בשואה. ב-1947 שב לפולין. עד 1950 שימש בקרקוב עורך רדיו. בזכות ויזה לארץ-ישראל שהייתה ברשותו היגר ב-1950 לישראל, לימד באקדמיה למוסיקה בתל-אביב ונמנה עם מייסדיה של הספרייה המרכזית למוסיקה. ב-1957 שהה חצי שנה בפריס והשתלם באקדמיה למוסיקה קונקרטיסטית. מ-1958 שימש במשך עשור עורך למוסיקה חדשה בהוצאת התווים Universal בווינה. ב-1959 היה אוצר של התערוכה הראשונה של מוסיקה גראפית, שהוצגה בדונאוואשינגן (Donaueschingen). בשנים 1973-1989 לימד קומפוזיציה בבית הספר הגבוה למוסיקה ולאמנויות הבימה בווינה. נפטר בווינה.
(יובל שקד)

היצירה *De Stella Nova: On the new star in the foot of the serpent handler* היא היסטוריה צלילית של התבוננות בסופרנובות.
(מעין צדקה)

בין כפות ידי – בחלל תלוייה אנטנת רדיו, המתפקדת בצורת מטוטלת. מסביב למטוטלת, יושבים, במרחקים מדויקים אלה מאלה, נגנים בכלים חשמליים ואקוסטיים. לכלים החשמליים משדרי רדיו אישיים, המשדרים בתדרים אינדיווידואליים אל רדיו, והאותות מועברים אל מערכת הגברה. כאשר המטוטלת (= אנטנה) נעה במסלולה, היא קולטת בכל נקודה את המשדרים בעצמות ובאיכות משתנות. כך נוצרת דינמיקה ייחודית הנשלטת על-ידי תנועת המטוטלת.
(שירה לגמן ואלעד שניידרמן)

יום רביעי, 16.5.18, המשכן לאמנויות ע"ש ד"ר ראובן הכט

סדנה

10:15-11:45, אולם 207

אלקטרוניקה חיה, סדנה לתלמידי קומפוזיציה בהדרכת ארנסטו שמיט – חלק שני

הרצאה (באנגלית)

12:15-13:45, חדר 322

שרה נמצוב: מוסיקה וצבעים במוסיקה החדשה

The lecture is about the meaning of colours in new music, starting with Arnold Schoenberg's idea of a „Klangfarbenmelodie“ (sound colour melody), stripping movements and phenomenas like „music concrète“, graphically notated music, colour compositions till recent developments including new media. We will listen and compare different works and think about colours versus timbre, synesthesia, „illustration“, „translation“ and amalgamation of and with colours, and the influence of visual arts in general.

לירן יוזבגי: מניפולציה על מוסיקה אלקטרו-אקוסטית ב-real time

לאונרדו סברניני: Spectral Automata

פסי קסל: יחסי הגומלין בין קונטרפונקט לטונליות ביצירותיהם של הינדמית, ברטוק וסטראווינסקי

סיגל חנגלי-קאופמן: "מעברים" – תמורות תרבות בחייו של אבי

ד"ר מעיין צדקה (החוג למוסיקה): צלילים בלתי אפשריים – אשליות שמיעתיות ופסיכואקוסטיקה

בעולם הצלילי ניתן למצוא תופעה דומה לאשליה אופטית: אשליות שמיעתיות. איך נשמעים צלילי פנטום? האם אפשר לשמוע מנגינות שאינן קיימות? נדבר על הגבול שבין הפקה פיזית ופיזיקלית של סאונד לבין סאונד מדומיין, וכן על אשליות של צליל אשר מופקות ע"י המוח כתגובה לגירויים אקוסטיים שונים, ונקשיב להם.

קונצרט בביצוע סולני אנסמבל המאה ה-21

מיכל טיקוצקי, חליל; ניר ארז, טרומבון; שירה מני, צ'לו; אורי יעקב, גיטרה

Georg Philipp Telemann: *Fantasia No.1* in A major for flute (arranged for trombone)

זיו סלמה (נולד ב-1986): *חאראם* (حَرَام) לטרומבון (2016)

Georg Philipp Telemann: *Fantasia No.6* for viola da gamba (arranged for guitar)

Scherzando

Dolce

Spirituoso

György Kurtág (b. 1926): *The Little Predicament* for piccolo, trombone and guitar, op.15b (1978)

Fanfare in the manner of Mussorgsky

Hymn in the Manner of Stravinsky

Scherzo

Nachtstück

Georg Philipp Telemann (1681-1767): *Fantasia No.1* for viola da gamba (arranged for cello)

Adagio

Allegro

Allegro

Kaija Saariaho (b. 1952): *Mirrors* for flute and violoncello (1997)

Georg Philipp Telemann: Fantasia No.3 for flute

Largo

Vivace

Allegro

אודי פרלמן (נולד ב-1990): *Nachtegaeltje II* לפיקולו, לטרומבון, לגיטרה ולצ'לו (2015/18)

גיאורג פרידריך טלמן נולד במגדבורג (Magdeburg) וגדל בהילדסהיים (Hildesheim). ככלל, למד מוסיקה בעצמו. את הצלחותיו הראשונות כמלחין נחל בעת שלמד משפטים בלייפציג. ב-1712 התמנה בפרנקפורט לקפלמייסטר של שתי כנסיות. מ-1721 שימש מנהל מוסיקלי של העיר המבורג וניהל את בית האופרה בעיר. שהייה בת כשמונה חודשים בפריס, בשנים 1737/38, ביססה את המוניטין שלו מחוץ לגרמניה. טלמן היה יוצר פורה ביותר וחיבר יצירות במגוון הסוגות שהיו מקובלות בתקופתו. נפטר בהמבורג (Hamburg).
(יובל שקד)

היצירה **חאראם**, נכתבה על ידי זיו סלמה, ששירת יחד עם ניר ארז בתזמורת צה"ל. השניים עבדו במשך שנה על כתיבת יצירה לטרומבון, שתיתן ביטוי לעושר התרבותי ששניהם גדלו בו: זיו בעכו וניר בלוד. השפה המוסיקלית המערבית והמוכרת, המזוהה עם הטרומבון, מפנה מקום לצלילים מעולם המוסיקה הערבית הפתלתלה והמסתלסלת, כך שנוצר דיאלוג בין השפות, והוא נע על הציר שבין מתח להשלמה. השימוש בצלילים "מזויפים", ברבעי טונים, בטכניקה של שירה ונגינה בו-זמנית מאפשר לטרומבון להישמע לפעמים ככלי כלאיים, שאינו פה ואינו שם, מוקצה משני העולמות. מכאן נובע שמה של היצירה, חאראם, שמשמעותו בערבית – מוקצה וטמא.
(ניר ארז)

זיו סלמה הוא בוגר התיכון למדעים ואמנויות בירושלים במגמת מוסיקה. במסגרת זאת החל בלימודי הקומפוזיציה, אצל פרופ' אנדרה היידו ופרופ' מיכאל וולפה, ובלמודי נגינה בסקסופון אצל גן לב. התנדב לשנת שירות בקונסרבטוריון העירוני בעכו – לימד נגינה בסקסופון, הנחה הרכבים ולימד קומפוזיציה. בשנים 2005-2008 שירת כנגן סקסופון וכמעבד בתזמורת צה"ל. בו-זמנית למד לימודי קומפוזיציה פרטניים אצל פרופ' ינעם ליף. אחר כך למד קומפוזיציה באקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים, אצל פרופ' ארי בן שבתאי ופרופ' חיים פרמונט. בשנים 2008-2010 הוענקה לסלמה מלגת לימודים של קרן התרבות אמריקה-ישראל. זיו סלמה הוא חבר ברביעית הסקסופונים של תל-אביב.

A Kís Csáva (מצב ביש קטן) היא מן היצירות שחיבר קורטאג המאפשרות פרספקטיבות מיוחדות במין על צירופים צליליים וניבים מוסיקליים מוכרים לכאורה, והנפרשות לכלל צורות בעלות פרופורציות משונות משהו. שתיים מארבע המיניאטורות הן מחוות למוסורגסקי ולסטראווינסקי.

גיירגי קורטאג נולד בלוגוז' (Lugoj), רומניה, למשפחה יהודית מתבוללת. הוא החל ללמוד נגינה בפסנתר בהדרכת אמו, כשהיה בן חמש. בשנת 1945 חצה באופן בלתי-חוקי את הגבול להונגריה וכשנתיים אחר כך קיבל אזרחות הונגרית. למד באקדמיה למוסיקה על-שם ליסט בבודפשט – קומפוזיציה, קודם בהדרכת ורס (Sándor Veress), 1946-1949, ואחר כך אצל פרקש (Ferenc Farkas), 1949-1955. כמו כן למד נגינה בפסנתר, ומוסיקה קאמרית אצל ויינר (Leó Weiner). בשנות לימודיו קשר קשרי ידידות עם ליגטי (György Ligeti). בעקבות ההתקוממות העממית בהונגריה בשנת 1956 עקר לפריס. שם השתתף בקורסים בהדרכת דויטש (Max Deutsch), מיו (Darius Milhaud) ומסיאן (Olivier Messiaen). עד שובו להונגריה ב-1958 התוודע לאוואנגרד האירופי של אותה תקופה. בשנים 1958-1963 התפרנס כפסנתרן וכקורפטיטור. בשנת 1967 התמנה לפרופסור לפסנתר באקדמיה למוסיקה בבודפשט, ובשנים 1969-1986 חנך בה הרכבים קאמריים. בשנת

1971 שהה בברלין המערבית בזכות מלגה שניתנה לו. בשנות המשטר הקומוניסטי בהונגריה היה קורטאג המלחין ההונגרי היחיד שנודע בארצות מערב אירופה. מתחילת שנות התשעים שהה ממושכות בברלין, בווינה, בהאג ובפריס, זכה בפרסים חשובים ונעשה חבר באקדמיות בולטות לאמנות. משנת 2001 הוא מתגורר בעיירה בדרום-מערב צרפת. (יובל שקד)

היצירה *Mirrors* נוצרה עבור תקליטור ROM שיוחד ליצירותיה של המלחינה. עקב תכונותיו של המדיום, היצירה בנויה ממקטעים מוגדרים, כך שניתן לבנות אותה מחדש באופנים רבים. בתווים, המקטעים מופרדים אלה מאלה בקווי-תיבה כפולים. הפרטיטורה המודפסת היא גרסת המלחינה, ומבצעה נקראים לעצב את גרסאותיהם. בתוך כך עליהם לנסות להתחקות אחר רעיונותיה של המלחינה ביחס ל"מראות מוסיקליות". תמיד צריך להיות ראי באחד הממדים המוסיקליים: מקצב, גובה צליל, מחוות אינסטרומנטליות או גוון-צליל. הראי עשוי להיות אופקי (בין כלי אחד למשנהו בממד הריתמי או של הג'סט, למשל) או אנכי (ביחס לג'סטות, למקצב או לגובה, למשל). (קאיה סאריאהו)

קאיה סאריאהו למדה בהלסינקי (קומפוזיציה בהדרכת היינין, Paavo Heininen, ולינדברג, Magnus Lindberg), בפרייבורג (Freiburg, גרמניה, בהדרכת פרניהו, Brian Ferneyhough, והובר, Klaus Huber) ובפריס. ב-IRCAM, שם פעלה מ-1982, פיתחה טכניקות קומפוזיציה בעזרת מחשב ורכשה מיומנות בעבודה עם רשמקול ואלקטרוניקה חיה. הניסיון שצברה השפיע על כתיבתה לתזמורת, בדגש על עיצובן של מסות-צליל דחוסות העוברות את טרנספורמציות. ביצירות רבות עושה סאריאהו שימוש במחשבים, בהקלטות שהופקו מראש ובאלקטרוניקה חיה. יצירותיה מבוצעות בפסטיבלים ברחבי העולם. בפסטיבל זלצבורג בוצעה בשנת 2000 האופרה הראשונה פרי-עטה, *L'amour de loin*, וברשימת יצירותיה עוד שלוש אופרות. במהלך השנים הוענקה לה כמה וכמה פרסים חשובים. (יובל שקד)

יצירת *Nachtegaeltje II* מבוססת על *Engels Nachtegaeltje* (הזמיר האנגלי), נושא ווריאציות לחלילית סולו מאת המלחין ההולנדי בן המאה ה-17 ון אייק (Jakob van Eyck). מוטיבים, קישוטים וג'סטות המאפיינים את יצירתו של ון אייק שימשו חומר גלם ליצירה. היא נכתבה בשנת 2015 להרכב של חלילית, מנדולינה, גיטרה, כינור וצ'לו, במסגרת פרויקט "תדרים" למוסיקה בת-זמננו של אנסמבל מיתר. הגרסה החדשה – לפיקולו, טרומבון, גיטרה וצ'לו – נכתבה בהזמנת נגן הגיטרה אורי יעקב עבור פסטיבל ContComp באוניברסיטת חיפה. (אודי פרלמן)

אודי פרלמן נולד בתל אביב והוא בוגר הקונסרבטוריון הישראלי למוסיקה תל-אביב ותיכון "תלמה ילין" לאמנויות בגבעתיים. בזמן שירותו הצבאי כמוסיקאי מצטיין למד חליל בבית הספר למוסיקה ע"ש בוכמן-מהטה אצל יוסי ארנהיים. לאחר מכן המשיך ללימודי תואר ראשון ושני בקומפוזיציה באקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים בהדרכתם של מנחם ויזנברג וינעם ליף. במסגרת לימודי התואר השני למד במשך שנה בבית הספר הגבוה למוסיקה בקלרסרוהה (Karlsruhe), גרמניה, בהדרכת וולפגנג רים (Wolfgang Rihm). כעת הוא לומד באקדמיית ברנבויס-סעיד בברלין במסלול לתעודת אמן בהדרכת יורג וידמן (Jörg Widmann). אודי פרלמן זכה בפרס השלישי בתחרות הקומפוזיציה הבינלאומית של תזמורת הקאמרטה של המבורג (2018), בפרס הראשון בתחרות הקומפוזיציה של איגוד הקומפוזיטורים בישראל ע"ש אברהם קלון (2017), בפרס הראשון בתחרות הארצית לקומפוזיציה של הקונסרבטוריון הישראלי (2016), ובפרס השלישי בתחרות פנינה אבני לקומפוזיציה (2014). הוא נתמך ע"י מלגות קרן התרבות אמריקה ישראל, מלגה ע"ש אריק סידאי של המכון הירושלמי למוסיקה בת-זמננו, ומלגת באדן-וירטמברג. בשנים 2014-2016 היה חבר בפרויקט "תדרים" של אנסמבל מיתר. יצירותיו בוצעו בישראל, בגרמניה, באיטליה ובפולין.

קונצרט בביצוע **אנסמבל תדרים**

אינה וורובטס, חליל; רועי כהן, קלרנית; מיכאל רוסלר, בסון; נעם ליליאור גל, כינור; עמר ברש, פסנתר
נגנים אורחים: יוני גוטליבוביץ', צ'לו; נדב כהן, בסון

Edison Denisov (1929-1996): *Trio for flute, bassoon and piano* (1995)

עומר ברש: קצוות פרומים לחליל, לקלרנית, לכינור, ולפסנתר ללא פסנתרן (2017)

Giacinto Scelsi (1905-1988): *Ko Lho for flute and clarinet* (1966)

Sofia Gubaidulina (b.1931): *Duo-Sonata for two bassoons* (1977)

Arnold Schönberg (1874-1951): *Chamber Symphony No.1, op.9*, arranged for flute, clarinet, violin, cello and piano by Anton von Webern (1906/07; 1923)

אדיסון דניסוב נולד בטומסק (Tomsk), סיביר, ומגיל 15 למד נגינה בפסנתר. בשנים 1947-1951 למד מתימטיקה באוניברסיטת טומסק. רק אחרי השלמת לימודיו אלה פנה לקומפוזיציה ולמד בקונסרבטוריון של מוסקבה. הוא לימד אחר כך באותו מוסד תזמור וקריאת פרטיטורה, אולם הוראת קומפוזיציה נמנעה ממנו. ב-1979 מנה אותו צ'רניקוב (Tichon Chernikov), המזכיר הכללי של איגוד הקומפוזיטורים, עם שבעת המלחינים שביקר וגינה. בשנים 1968-1970 פעל באולפן למוסיקה אקספרימנטלית במוסקבה. אחרי התמוטטותה של ברית-המועצות ייסד את האיגוד למוסיקה עכשווית, פרש את חסותו לאנסמבל מוסיקה בת-זמננו שהוקם במוסקבה והתמנה לפרופסור בקונסרבטוריון מוסקבה. בשנים 1990-1991 עבד ב-IRCAM בפריס, ובעיר זאת נפטר.

עומר ברש הוא בוגר בית-הספר התיכון הישראלי למדעים ולאמנויות בירושלים. שירת בצה"ל כמוסיקאי מצטיין ותוך כדי כך למד קומפוזיציה באקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים בהדרכת ד"ר קרל וולניאנסקי ופרופ' ינעם ליף. כיום הוא לומד קומפוזיציה בהדרכת פרופ' ארי בן-שבתאי כחלק מתכנית "תדרים" למוסיקה חדישה, וכן פסנתר בהדרכת פרופ' איתן גלוברזון. יצירותיו נוגנו על-ידי אנסמבל מיתר, והתזמורת הסימפונית של סוואריה (הונגריה), והוזמנו על-ידי Nuova Consonanza (איטליה) והתזמורת הקאמרית הקיבוצית. ברש הוא מלגאי של קרן התרבות אמריקה-ישראל ושל קרן ARPE (שווייץ).

ג'צינטו שלסי נולד בלה ספציה (La Spezia), איטליה, כנצר למשפחת אצולה. כל חייו השתדל שלא לחשוף לציבור מידע על אודות עצמו. כנראה, בילדותו למד נגינה בפסנתר באופן אוטודידקטי. בבחרותו למדת קומפוזיציה ותיאוריה ברומא. במחצית השנייה של שנות העשרים של המאה שעברה שהה בפריס ובלונדון ונישא לבת אצולה אנגלייה. ב-1939 נפרדו בני-הזוג. שלסי קשר קשרים אמיצים עם אחדים מן הבולטים שבסורירליסטים הצרפתים. בתחילת שנות השלושים למד בז'נבה בהדרכת קלר (Egon Köhler), שהיה חסיד של סקריאבין, ואחר כך התוודע בווינה לדודקפוניה, בהדרכת קליין (Walter Klein), שנמנה עם תלמידיו של שנברג. שלסי יצא למסעות רבים בארצות אפריקה ובמזרח הרחוק. באמצע שנות הארבעים אושפז ממושכות בבית חולים לחולי-נפש בשווייץ. ב-1952 התיישב ברומא. כוחות היצירה שלו שבו אליו והוא גיבש את סגנונו האיש. רק החל בשנות השמונים זכה לתשומת-לב ציבורית ויצירותיו בוצעו לעתים קרובות יותר ויותר. התקבלות נכרכה בדיונים ובמחלוקות. נפטר ברומא.

סופיה גוביידולינה נולדה בצ'יסטופול (Tchistopol) שבאוטונומיה הטאטארית בברית המועצות. סבה היה מולא (כהן דת מוסלמי), אולם היא נאמנה לכנסייה הרוסית-אורתודוקסית. בקונסרבטוריון בעיר קזאן (Kasan) למדה נגינה בפסנתר

וקומפוזיציה. היא המשיכה את לימודיה בקונסרבטוריון במוסקבה, בשנים 1954-1963. בתוך כך זכתה במלגת הצטיינות מטעם סטאלין, ובכל זאת נטען שהמוסיקה שלה מתנערת מן החובות המוטלים עליה. שוסטקוביץ' עודד אותה לדבוק בדרכה. באמצע שנות השבעים של המאה הקודמת ייסדה, יחד עם סוסלין (Viktor Suslin) וארטיומוב (Vyacheslav Artyomov), את אנסמבל Astreya, שהתמחה בנגינת אלתורים בכלי-נגינה רוסיים עממיים. ב-1981 נחלה הצלחה ב"מערב", עם ביצוע הקונצ'רטו לכינור פרי-עטה, *Offertorium*. מאז 1992 מתגוררת גובאידולינה בגרמניה.

ארנולד שנברג נולד בווינה למשפחה יהודית. ב-1933 נאלץ להגר לארצות-הברית וב-1941 קיבל אזרחות אמריקנית. יחד עם סטראווינסקי, נחשב שנברג למלחין שהשפיע יותר מכול על התפתחות המוסיקה במאה העשרים. הוא היה הדמות הראשית ב"אסכולת וינה השנייה", מיצה את פיתוח הטונאליות, הוביל אל כתיבה אטונאלית וגיבש את שיטת החיבור ב-12 טונים (דודקפוניה). נפטר בלוס-אנג'לס.

יום חמישי, 17.5.18, המשכן לאמנויות ע"ש ד"ר ראובן הכט

10:15-11:45, חדר 322 כיתת אמן

כיתת אמן לתלמידי קומפוזיציה בהדרכת **שרה נמצוב** – חלק ראשון

12:15-13:45, חדר 322 כיתת אמן

כיתת אמן לתלמידי קומפוזיציה בהדרכת **שרה נמצוב** – חלק שני

ביוגרפיות

ענבל גוטר

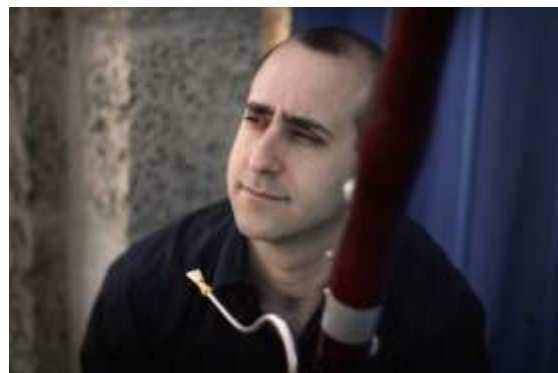

ענבל גוטר, בעלת תואר דוקטור למוסיקה מאוניברסיטת בוסטון (ארה"ב), מוסיקולוגית ופסנתרנית, בעלת תחומי עניין מחקרניים מגוונים הכוללים מודרניזם ואוואנגרד במוסיקה של המאה ה-20, אסכולת דרמשטט, שטוקהאוזן ובני דורו, היבטים תיאורטיים-אנליטיים במוסיקה מאת מלחיני המאה ה-19 וה-20, תיאוריות של טונאליות וא-טונאליות, כרומטיציזם וארגון גובה צליל בסביבות מגוונות. הפרק שחיברה על התהוות האוונגארד בדרמשטט נכלל בספר "הצליל הפוליטי", אשר ראה אור לאחרונה.

אילן וולקוב

נולד ב-1976 בתל-אביב. למד באקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים (ניצוח בהדרכת מנדי רודן) וב-Royal Academy of Music בלונדון. בשנת 1999 מונה על-ידי אוזאווה (Seiji Ozawa), המנצח והמנהל המוסיקלי של תזמורת בוסטון, לעוזרו. החל ב-2003 הוא משמש כמנהל המוסיקלי וכמנצח הראשי של תזמורת BBC הסקוטית. בשנת 2004 בחרה בו החברה הפילהרמונית המלכותית כמוסיקאי הצעיר של השנה כהוקרה על פועלו בתזמורת זאת. בשנים 2011-2014 שימש מנהל המוסיקלי ומנצחה הראשי של התזמורת הסימפונית של איסלנד. כמנצח אורח הופיע וולקוב עם תזמורת קליבלנד, התזמורת הסימפונית הדנית הלאומית, התזמורת הפילהרמונית של רדיו צרפת, התזמורת הסימפונית הלאומית וושינגטון ועוד. בניצוחו ניגנו כסולנים, בין היתר, דניאל ברנבויס, מסטיסלב רוסטרופוביץ', עמנואל אקס, ויקטוריה מולובה, היינריך שיף, תומס צהטמאייר, כריסטיאן טצלף וסטפן קובוצ'ביץ'.

נולד ב-1983 והחל לימודי נגינה בבסון בהדרכת עוזי שלו. שירת בצה"ל כמוסיקאי מצטיין ולאחר מכן השלים את לימודי התואר הראשון באקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים בהדרכתם של מאוריצי פאז (בסון) ופרופ' ינעם ליף (הלחנה). המשיך את לימודיו אצל פרופ' אולה כריסטיאן דאל בקלן, ובו בזמן למד נגינה בבסון בארוק אצל דונה אגרל בקונסרבטוריון המלכותי בהאג. זכה במלגות לימודים מקרן התרבות אמריקה-ישראל וכן מקרן רונן. כמו כן, זכה בפרס הצטיינות מטעם ראש האקדמיה למוסיקה ולמחול ירושלים ובפרס ראשון בתחרות הקומפוזיציה ע"ש חנה ידור-אבני. אחרי השלמת לימודיו שימש נגן ראשון בתזמורת הקאמרטה הישראלית ירושלים ובבחר להשתתף במספר תכניות יוקרתיות לנגנים צעירים – תכנית EXPERIENCE של תזמורת עידן ההארה בלונדון, תזמורת בריטן-פירס והתזמורת העולמית של פסטיבל אלדבורו. בשנים 2012-2013 השלים את תואר המאסטר שלו בהתמחות במוסיקה בת-זמננו כחבר באקדמיה הבינלאומית של אנסמבל מודרן בפרנקפורט. עם הרכב זה הופיע מאז בקביעות באולמות חשובים – הפילהרמוני בברלין, האופרה של פרנקפורט והקונצרטחבאו באמסטרדם. כהן היה חבר בהרכב הקאמרי הפריזאי Le Concert Impromptu ב-2014-2017. בנוסף לפעילותו כחבר מייסד של חמישיית תל-אביב וכמפיק שלה, נדב כהן חבר מאז שנת 2006 באנסמבל "מיתר" למוסיקה עכשווית, ועמו זכה במספר פרסי ביצוע. החל בשנה זו הוא משמש כמתאם האמנותי של האנסמבל וכמדריך בתכנית "תדרים", כחלק מצוות ההוראה של האקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים. במהלך שנת 2018 ייצא לאור אלבום הבכורה של נדב, ANIMATE, המוקדש למוסיקה חדשה לבסון.

שי כהן

נולד בחיפה. למד קומפוזיציה וביצוע באקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים וסיים לימודים לתואר שני ושלישי במחלקה למוסיקה באוניברסיטת בר-אילן, בהנחייתם של פרופ' בטי אוליברו ופרופ' גדעון לבינסון. יצירותיו משלבות נרטיב מסורתי וסגנון רב-תרבותי, המשופע בהתבוננות ספקטראלית ובא לידי ביטוי בכתיבה לכלי-נגינה אקוסטיים ולכלים טכנולוגיים ממוחשבים מקוריים. כהן פעיל במסגרת הרכבים שונים המתמחים באלתור ובג'אז חפשי, וביניהם Tabularasa. הוא ראש המגמה למוסיקה, טכנולוגיה ומדיה חזותית במחלקה למוסיקה באוניברסיטת בר-אילן, מרצה במדרשה למורים למוסיקה במכללת לוינסקי לחינוך ומלמד במסגרת האוניברסיטה הפתוחה. בשנים 2012-2017 היה יושב ראש איגוד הקומפוזיטורים בישראל. בשנת 2009 זכתה יצירתו *הדים של נצח*, פנטסיה לכינור ולתזמורת בפרס אקו"ם על הישג השנה בתחום המוסיקה הקונצרטנטית. בשנת 2011 הוענק לו פרס ראש הממשלה לקומפוזיטורים.

נולד ב-1954, דור חמישי בירושלים. למד נגינה בצ'לו ובקונטרבס וקומפוזיציה באקדמיה על-שם רובין באוניברסיטת תל אביב. מוריו באקדמיה היו, בין השאר, עוזי ויזל, גבי וולה, רמי שבלוב ואנדרה היידו. המשיך בלימודי דוקטורט במכון פיבודי בבולטימור. שם למד ניצוח תזמורות, ובתחום זה השתלם בבית הספר ע"ש פייר מונטה במיין, ארה"ב, בפסטיבל אספן בקולורדו, ובמיוחד בקורסים בהדרכת סרג'יו צ'ליבידקה. כנגן קונטרבס הופיע עם רוב התזמורות והרכבים בארץ בסוף שנות השבעים, מהן כשנתיים בתזמורת הפילהרמונית הישראלית. ייסד עם אנדרה היידו את התכנית לדוקטורנטים בקומפוזיציה באוניברסיטת בר אילן, ומשמש בה פרופסור לקומפוזיציה. יצירותיו הוזמנו ובוצעו על ידי תזמורות והרכבים רבים, וביניהם הסימפונית של סינסנאטי, הסימפונית ירושלים רשות השידור, והתזמורות הקאמריות של מינכן, שטוטגרט וציריך. השתתף בפסטיבלים רבים, וביניהם הפסטיבלים של שוויינגן ושלזווייג-הולשטיין, פסטיבל המוסיקות במרסיי ופסטיבל ישראל בירושלים. היה מלחין אורח בפסטיבלים למוסיקה קאמרית בירושלים, באוסלו, בסנטה-פה ובניו-מכסיקו. זכה בפרסים ומענקים, ביניהם מטעם האקדמיה לאמנויות בבאוואריה והאקדמיה לאמנויות וספרות ברומא, בפרס אקו"ם ופעמיים בפרס ראש הממשלה לקומפוזיטורים. לאחרונה הוענק לו פרס אנגל למוסיקה מקורית מטעם עיריית תל-אביב. יצירותיו ראו אור בתקליטורים של חברת ECM ו-Sony. בשנים האחרונות עוסק גם בלימודי גאגא, שיטת תנועה של הכוריאוגרף אוהד נהרין, וחוקר את הקשר בין תנועה, ג'סטה, יצירה וביצוע מוסיקליים. מתגורר בירושלים ובגליל המערבי. נשוי לחיה, מיילדת בבית החולים "שערי-צדק", אב לשמונה וסב לעשרים.

יאשה נמצוב

נולד במאגאדן (Magadan), סיביר, ברית-המועצות, גדל בסנט פטרסבורג ורכש בה חינוך מוסיקלי – תחילה בבית-ספר למוסיקה ואחר כך בקונסרבטוריון הממלכתי. ב-1992 היגר לגרמניה ופצח בקריירה בינלאומית. שיתף פעולה עם מוסיקאים בולטים בנגינת מוסיקה קאמרית. כפסנתרן הוא שולט בפרטואר עשיר ומגוון במיוחד. הוא מתמסר למוסיקה של המאות העשרים וה-21, בדגש על מוסיקה מאת מלחינים רוסים. כמו כן, הוא מבצע יצירות מאת מלחינים יהודים וכאלה שנרדפו על-ידי הנאצים. כמוסיקולוג חקר את האסכולה היהודית הלאומית החדשה וגילה יצירות רבות מאת מלחיניה, והוא מבצע את הרפרטואר הנרחב הזה בריטילים ובקונצרטים קאמריים רבים. עד כה הקליט נמצוב כארבעים תקליטורים, ורבים מהם מציגים יצירות בהקלטות בכורה.

יאשה נמצוב השלים את לימודיו לתואר דוקטור בשנת 2004. משנת 2006 הוא מלמד במוסד ע"ש אברהם גייגר ומ-2010 הוא המנהל האקדמי של המכון להכשרת חזן של המוסד. נמצוב הוא עורך של סדרת הספרים על מוסיקה יהודית בהוצאת Harrassowitz, ויסבאדן (Wiesbaden). ב-2013 התמנה לפרופסור לתולדות המוסיקה היהודית בבית הספר הגבוה למוסיקה ע"ש פרנץ ליסט בוויימאר. ב-2015 ייסד את פסטיבל "אחוזה" של חבל תורינגיה (Thüringen) והוא משמש כמנהל האמנותי.

שרה נמצוב

תצלום: Camille Blake

נולדה באולדנבורג (Oldenburg), גרמניה. התחילה להלחין בגיל שמונה. מגיל תשע הופיעה כנגנית חליליות בקונצרטים של טריו Reil. בגיל 14 התחילה ללמוד נגינה באבוב. בשנים 1998-2000 למדה קומפוזיציה בבית-הספר הגבוה למוסיקה בהאנובר (Hannover), גרמניה, אצל אוסבורן (Nigel Osborne), ואחר כך המשיכה בלימודיה אצל שלהורן (Johannes Schöllhorn). בו-זמנית המשיכה בלימודי נגינה באבוב, בהדרכת בקר (Klaus Becker) בהאנובר וגלצנר (Burkhard Glaetzner) בברלין. את לימודיה אלה השלימה ב-2005, ואז התחילה בלימודי קומפוזיציה לתואר שני, בהדרכת צימרמן (Walter Zimmermann) באוניברסיטה לאמנויות בברלין. ב-2014 לימדה קומפוזיציה כמרצה אורחת בבית הספר הגבוה למוסיקה בקולן (Köln). בזכות מלגת DAAD שהוענק לה, היא מלמדת השנה קומפוזיציה בחוג למוסיקה באוניברסיטת חיפה.

שרה נמצוב זכתה במלגות ובפרסים רבים, וביניהם פרס הקומפוזיציה על-שם בוזוני מטעם האקדמיה לאמנויות ברלין (2013), פרס בתחרות הקומפוזיציה RicordiLAB (2016) ופרס הקומפוזיציה של העיר אולדנבורג (2018). יצירותיה מבוצעות בפסטיבלים הנודעים ברחבי העולם ועל-ידי סולנים וגופי-ביצוע בולטים.

הדס פארי

הדס פארי היא מלחינה ואמנית סאונד. היא מתמחה ביצירת ממשקים ממוחשבים המאפשרים לשלב אלקטרוניקה וביצוע חי. הדס מלמדת הלחנה וטכנולוגיה בבית הספר למוסיקה ע"ש בוכמן-מהטה ואוצרת את סדרת הקונצרטים "זה מה שקורה כשמשחקים בחשמל" שנערכת באולם "התיבה". לצד עבודתה המוסיקלית, הדס פעילה במספר יוזמות חברתיות ופוליטיות למען זכויות נשים, פלסטינים, עובדים ופליטים.

תצלום: טליה דויד

מעין צדקה היא מלחינה, חוקרת סאונד ומורה. כותבת צלילים לאנשים, בניינים, כלי נגינה, חפצים, ברזלים ועוד. תחומי העיסוק הנוכחיים שלה כוללים מחקר צלילי תת-מיימי, סאונד כמוצג מוזיאוני, יצירות תלויות-מקום, עבודה עם קולנים, ציפורים אנאלוגיות, והדים והדהודים בהקשרים מוזיקליים, פוליטיים וחברתיים. השלימה לימודי דוקטורט באוניברסיטת קליפורניה, סנטה קרוז, במחקר ויצירה העוסקים בקשרים שונים של מוסיקה ופוליטיקה: ממקצבים של קריאות מחאה עד לסדרת יצירות תלויות-מקום המזמינות השתתפות פעילה של המאזינות/ים, מאתגרות מבנים היררכיים ומטשטשות את הגבול שבין מלחינה, מבצעת וקהל. מלמדת בחוג למוסיקה באוניברסיטת חיפה. מייסדת וחברה בדואו אודיו/וידאו KinoEar, העוסק ביצירות סאונד ואימג' תלויות-מקום. מייסדת וחברה במקהלת הנויז noeyes, כחברה בקולקטיב "מוסיקה נובה".

אלון שב

אלון שב מרצה בחוג למוסיקה באוניברסיטת חיפה. למד נגינה בחלילית וקומפוזיציה באקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים, ואת לימודי הדוקטורט במוסיקולוגיה עשה בטריניטי קולג' דבלין. הוא מכהן כחבר מועצה של חברת פרסל (The Purcell Society) בלונדון, ובימים אלו שוקד על עריכת האופרה "המלך ארתור" עבור הוצאת מכלול יצירותיו של פרסל. ספרו על הטריטוריות של פרסל צפוי להתפרסם בסוף החודש (בהוצאת University of Rochester Press). תחומי מחקר נוספים המעסיקים אותו הם המוסיקה של דאולנד, ביצוע מידע-היסטורית, מוסיקה יהודית במאה ה-19, ורוק מתקדם.

מבצע מומחה בנגינה בחלילים היסטוריים. הופיע באולמות קונצרטים באירופה, במזרח התיכון, ביפן, באמריקה הדרומית ובצפון-אפריקה. מוזמן בקביעות להשתתף בפסטיבלים מובילים. הפרויקט האחרון ששקד עליו עוסק בשימוש חי באמצעים אלקטרוניים במהלך ביצועים חיים. כמו כן, הוא מרצה על שימוש בעיבוד צליל דיגיטלי. מתגורר בספרד.

יובל שקד

נולד ב-1955 בקבוצת גזר. למד נגינה בגיטרה קלאסית (אצל טליה בורלא ויוסי ירושלמי) ובקלרנית (יעקב אלמוג); באקדמיה למוסיקה על-שם רובין בתל-אביב (קומפוזיציה אצל אבל ארליך וסרג'יו נטרא) ובבית הספר הגבוה למוסיקה בקלן, גרמניה המערבית ("תיאטרון-מוסיקה חדש" אצל מאוריסיו קאגל). לימד במכללת סמינר הקיבוצים בשנים 1985-2015. בשנים 1990-1996 שימש עורך הפרסומים של המכון למוסיקה ישראלית ובשנים 2000-2008 ניהל את המרכז למוסיקה יהודית ע"ש פהר ב"בית התפוצות". מלמד בחוג למוסיקה באוניברסיטת חיפה משנת 2000 (2010-2015 – ראש החוג, מ-2016 – ראש בית הספר לאמנויות). לימד סמינר תיאוריה, אסתטיקה וניתוח וכן קומפוזיציה בקורסי הקיץ למוסיקה חדשה בדרמשטט, בשנים 2010, 2012 ו-2014. חיבר את הספר "מוסיקה מתפתחת" ומאמרים רבים; הפיק תקליטורים רבים וערך את החוברות הנלוות להם. אב לארבעה, סב לשלושה נכדים, מתגורר בפרדס-חנה.

מלחין ונגן גיטרה. בעבר פעל בתחום הג'אז המודרני. מקצת יצירותיו נוגנו באולמות קונצרטים מרכזיים בניו-יורק. כיום, מתמחה בקמפוזיציה המבוססת על מערכות צלילים מיקרוטונאליות.

סולני אנסמבל המאה ה-21

מיכל טיקוצקי מנגנת בתזמורת הקאמרית הקיבוצית נתניה כחלילנית מובילה, בתזמורת הדיוואן בניהולו המוסיקלי של מאסטר דניאל ברנבום ובאנסמבל המאה ה-21. החלה בלימודי חליל בגיל עשר בקונסרבטוריון פתח-תקוה, בהדרכת אביגיל דולן. למדה בתיכון לאמנויות ע"ש תלמה ילין וסיימה תואר ראשון בכיתתו של יוסי ארנהיים באקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים. המשיכה את לימודיה באוניברסיטה לאמנויות בברלין בכיתתה של פרופ' רוזוויטה שטגה, ולאחר מכן בז'נבה, בכיתתו של פרופ' ז'אק זון. מ-2010 ניגנה שנתיים בתזמורת האופרה של דרזדן. כמו כן ניגנה עם התזמורת הפילהרמונית של יינה, תזמורת "לה פוליה" שטרסבורג, התזמורת הסימפונית של לייפציג, התזמורת הסימפונית ראשון-לציון, התזמורת הסימפונית ירושלים ועוד. במסגרת התכנית למוסיקאים מצטיינים "וילה מוסיקה" בגרמניה ניגנה עם נגן הבסון סרג'ו אזוליני והנבלנית מארי פייר לאנגלאמה. טיקוצקי זכתה במלגות קרן התרבות אמריקה-ישראל, מלגת הצטיינות מטעם האקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים, האקדמיה לאמנות ברלין, עמותת הינדמית ברלין, עמותת ג'ררד שטרק ועמותת המוסיקה הקאמרית ע"ש יהודי מנוחין, ברלין. השתתפה בכיתות אמן עם החלילנים עמנואל פאוד, דוידה פורמיזנו, מישל דה בוס, אנדראש אדוריאן, פליקס רנגלי, הנס גאורג שמייזר, ז'אק זון ופטרק גלוואה. ניגנה כסולנית עם התזמורת הקאמרית של מנהיים, התזמורת הקאמרית הקיבוצית נתניה והתזמורת הקאמרית הישראלית.

ניר ארז (נולד ב-1988) הוא נגן הטרומבון הראשי של תזמורת הפילהרמונית הישראלית, מורה לטרומבון באקדמיה למוסיקה בירושלים ובבית הספר ע"ש בוכמן-מהטה שבאוניברסיטת תל-אביב. החל את לימודי הטרומבון בלוד, שירת בתזמורת צה"ל ולמד בבית הספר למוסיקה ע"ש בוכמן-מהטה. קיבל מלגות קרן התרבות אמריקה-ישראל ברציפות מ-2002 עד 2011, וזכה בפרס חביב הקהל בתחרויות האביב 2012. במהלך הכשרתו המקצועית למד אצל מיטב נגני הטרומבון בעולם, וביניהם הנגנים הראשיים בתזמורות הפילהרמוניות של וינה, ניו-יורק, שיקאגו ולוס אנג'לס ותזמורת האופרה לה-סקאלה במילאנו. השתתף כנגן

ראשון בהקלטות ובסרטים עם תזמורת מוצרט בניצוחו של קלאודיו אבאדו ובמספר הפקות בתיאטרון סקאלה במילאנו. מדריך כיתות אמן בארץ ובעולם, ובהן הוא משלב את אהבתו למוסיקה ולטרומבון עם תרגול יוגה ומדיטציה.

אורי יעקב נולד ב-1982. החל את לימודי הגיטרה הקלאסית אצל אהוד צוויג, ובהמשך למד בהדרכתם של ראובן סרוסי, יהודה שרייר, אירית אבן טוב ויורם זרביב באקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים, והשלים תארי בוגר ומוסמך באמנויות הביצוע במוסד זה. זכה מספר פעמים ברציפות במלגות קרן התרבות "אמריקה-ישראל" בנגינת סולו וכן בנגינה קאמרית. אורי יעקב בעל תואר מוסמך במוסיקולוגיה בהצטיינות מהאוניברסיטה העברית בירושלים. כיום, במקביל לעיסוקיו כמבצע, הוא דוקטורנט ומתרגל בחוג למוסיקולוגיה באוניברסיטה העברית וחבר ומלגאי בקבוצת המחקר "צליל, דימוי ומרחב" הפועלת במסגרת מרכז מנדל-סכוליון. עד לתחילת לימודי הדוקטורט שלו שימש בתור רכז תחום המוסיקה ומורה לגיטרה בקונסרבטוריון שליד האקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים.

הופיע על מיטב הבימות בארץ ומחוצה לה. הוא מרבה לנגן בהרכבים קאמריים ובאנסמבלים מגוונים, ובין השאר הופיע והקליט עם האנסמבלים למוסיקה חדשה "אנסמבל המאה ה-21", "מיתר" ו"מודרן" (גרמניה), ובתור נגן אורח במסגרת הפקות של תזמורות רבות ושל האופרה הישראלית החדשה. כמו כן, אורי יעקב מנגן דרך קבע בצוותא עם איתי ביינר בדואו הגיטרות "פרפיקס", שייסד ב-2014 עם איתי ביינר.

הצלנית **שירה מני** מופיעה רבות בקונצרטים קאמריים ופסטיבלים בישראל, באירופה ובאסיה. היא חברה באנסמבל המאה ה-21, והיוזמת והמפיקה של הסדרה "ביקורים קאמריים" במרכז קלור בכפר בלום, החל בשנת 2014. שירה השתתפה בפסטיבל וורבייה בשווייץ, שלזוויג הולשטיין בגרמניה, פסטיבל אילת למוסיקה קאמרית, קול המוסיקה בגליל העליון, אבו גוש ועוד. היא בוגרת לימודי תואר שני ב-New England Conservatory שבבוסטון, ארה"ב, בכיתתו של לורנס לסר, ובוגרת בהצטיינות של לימודים לתואר ראשון בבית הספר למוסיקה ע"ש בוכמן-מהטה שבאוניברסיטת ת"א, בכיתתו של מר הלל צרי. ניגנה בתזמורת New World Symphony במיאמי בניהול האמנותי של מאסטר מייקל טילסון תומס. שירה מני הייתה חברה מייסדת של רביעיית היידן הישראלית וניגנה עם אנסמבלים רבים וביניהם אנסמבל מיתר ואנסמבל סולני תל אביב. כמו כן, כיהנה כצלנית הראשית של התזמורת הקאמרית הקיבוצית נתניה. בנוסף, יזמה והפיקה את קונצרט "צלילים לחיים" במוזיאון ת"א לאמנות – קונצרט התרמה לצרכי מחקר עבור האגודה למלחמה בסרטן. שירה מני זכתה במלגות מטעם קרן התרבות אמריקה-ישראל ללימודים בארץ ובחו"ל ובמלגות מטעם קרן רון.

אנסמבל מודאליוס

תצלומים: נופר הורוביץ

איתי בן-זקן מופיעה על מיטב הבמות בישראל ובחו"ל כמבצעת של יצירות בנות-זמננו, שמרביתן נכתבות במיוחד לקולה. לצד בקיאותה בטכניקות קוליות עכשוויות, היא זוכה לשבחי הקהל והמבקרים גם כמבצעת של מוסיקה אתנית בקשת רחבה של שפות. איתי בן-זקן היא יוצרת רב-תחומית פעילה, ומוכרת גם כסופרת, יוצרת מיצבי-קול, כותבת, מעצבת ובימאית של מופעי תיאטרון-מוסיקה. היא מרבה לשתף פעולה עם בן-זוגה, המלחין איתן שטיינברג, ויחד אתו ייסדה את אנסמבל "מודאליוס". בן-זקן הקליטה שישה תקליטורים כסולנית, ושירתה מושמעת תדיר בתחנות רדיו בישראל, אירופה וארה"ב, בטלוויזיה ובסרטים תיעודיים. מקור השראה מרכזי לפעילותה, הן כזמרת והן כיוצרת, הוא חקר הפולקלור. השכלתה כוללת לימודי מוסיקה באקדמיה למוסיקה ע"ש רובין בירושלים, לימודי בימוי ופרפורמנס בביה"ס לתיאטרון חזותי בירושלים, וכן תואר ראשון ותואר שני (שניהם בהצטיינות) בחוג לספרות של אוניברסיטת חיפה. בשנים 2004-2015 לימדה בחוג לתיאטרון באוניברסיטת חיפה.

פרופ' **איתן שטיינברג** הוא זוכה פרס אקו"ם על מפעל חיים (2014), פרס לנדאו לאמנויות (2010) ופרס ראש הממשלה לקומפוזיטורים (2007). יצירותיו מבוצעות תדיר בישראל, אירופה וארה"ב וזוכות לשבחי הקהל והמבקרים. בשפתו המוסיקלית הייחודית הוא יוצר דיאלוג

עם מקורות עתיקים ועממיים, וחוקר את השימוש בקול ובשפה בדרכים אישיות וחדשניות. יצירתו הענפה כוללת יצירות תזמורתיות, קאמריות, מקהלתיות, יצירות סולו ויצירות תיאטרון-מוסיקה, ולצדן, כפרויקט חיים מתמשך, עיבודים לעשרות שירי-עם, ב-15 שפות ויותר. הוא מרבה לשתף פעולה עם רעייתו, הזמרת והיוצרת אתי בן-זקן. עם מבצעי יצירותיו נמנים מיטב התזמורות והאנסמבלים בישראל, ומוסיקאים מובילים בחו"ל, וביניהם המנצח אנדרס מוסטון (אסטוניה), המנצח וקטאנג קחידזה (גיאורגיה), המנצח ריצ'רד פיטמן ואנסמבל "בוסטון מוסיקה ויוה", הפסנתרנית שרה קייהיל והוילנית קים קשקשקיאן (ארה"ב). יצירותיו הוקלטו בין השאר בחברת התקליטים ECM, בטלוויזיה הישראלית, בטלוויזיה הבריטית BBC, ברדיו VDR הגרמני, ובישראל ב"קול המוסיקה". איתן שטיינברג הוא פרופסור מן המניין בחוג למוסיקה של אוניברסיטת חיפה וראש תכנית הלימודים לתואר MA בחוג.

אנסמבל מוזאליוס מורכב ממוסיקאים בעלי שם בתחומי המוסיקה הקלאסית, האתנית והג'אז. האנסמבל נוסד ומנוהל ע"י אתי בן-זקן ואיתן שטיינברג כגוף רב-סגנוני, בין-תרבותי ובין-תחומי, ובארבע שנות פעילותו עשה לעצמו שם כאנסמבל פורץ דרך. החזון של אנסמבל מוזאליוס הוא לגשר בין ההפרדות הרווחות בין מוסיקה "אתנית", "קלאסית" ו"עכשווית", ולהעניק ביצוע אמנותי איכותי למוסיקה ממגוון תרבויות וסגנונות. האנסמבל זכה לשבחי הוועדה המקצועית של מנהל התרבות, והחל בשנת 2015 מוענקת לו תמיכה שנתית ממשרד התרבות והספורט.

נגן החליליות **שריג סלע** הוא בוגר האקדמיה למוסיקה בירושלים ובעל תואר שני במוסיקולוגיה מהאוניברסיטה העברית בירושלים. השכלתו כוללת גם תואר ראשון במתמטיקה ובמדעי המחשב מאוניברסיטת בן-גוריון וכיום הוא דוקטורנט למוסיקולוגיה באוניברסיטה העברית. השתלם בביצוע מוסיקה של ימי-הביניים, מופיע בהרכבים קאמרליים בישראל ובחו"ל, וניגן כסולן עם רוב התזמורות בארץ.

נגן הגיטרה **עודד שוב** הוא בעל תואר ראשון בהצטיינות מהאקדמיה למוסיקה בתל-אביב, וזוכה מלגות קרן התרבות אמריקה-ישראל במשך 12 שנים ברציפות. מרבה להופיע כסולן ובהרכבים קאמרליים, וביצע עם התזמורת הקאמרית הישראלית את שני הקונצ'רטי לגיטרה מאת רודריגו. עודד שוב הוא מורה מבוקש לגיטרה קלאסית ורבים מתלמידיו זכו למעמד "מוסיקאי מצטיין" בצה"ל.

נגן כלי ההקשה **אמנון יואל** מנגן בהרכבים של מוסיקה קלאסית, אתנית וג'אז, ועוסק גם באלתור חופשי. בעל תואר ראשון במוסיקה מאוניברסיטת חיפה, ותעודת הוראה בחינוך מיוחד ממכללת גורדון לחינוך, חיפה. לצד הופעותיו, אמנון יואל מלמד מוסיקה לבעלי צרכים מיוחדים – אוטיסטים, פגועי שיתוק-מוחין ובעלי פיגור שכלי.

הצללית **דנה וקסמן** בעלת תואר שני ותעודת אמן מהאקדמיה ע"ש רובין בירושלים. השתלמה באיטליה אצל רוקו פיליפיני, ובהונגריה אצל מיקלוש פרני. מנגנת בתזמורת ישראליות שונות ובהרכבים קאמרליים, וזכתה בפרסים רבים על נגינתה – בישראל, איטליה ואוסטריה. דנה וקסמן עוסקת גם בהלחנה, ויצירותיה בוצעו בישראל ובאירופה.

נגן הקונטרבס **טל פדר** הוא בוגר התזמורת הסימפונית הצעירה חיפה, בעל תואר ראשון במוסיקה מאוניברסיטת חיפה, ובעל תואר דוקטור בסוציולוגיה מאוניברסיטת חיפה. טל פדר מופיע בארץ ובחו"ל בהרכבים שונים בתחומי הג'אז והמוסיקה האתנית, וכנגן ראשי, מלחין, ומעבד בתקליטורים רבים בתחומי הג'אז והמוסיקה הישראלית.

קבוצת מוסיקה נובה

הרכב של מוסיקאים, מלחינים ואמני סאונד הפועלים יחד תוך חקירה ובחינה מחדש של שדות המוסיקה העכשווית. חברי האנסמבל פועלים יחד כיוצרים וכמבצעים להעשרת הדיאלוג בין המוסיקה לבין תחומי אמנות אחרים, כגון וידאו, מחול ותיאטרון. פעילות האנסמבל

נתמכת ע"י משרד התרבות והספורט ועיריית תל אביב. בשנת 2016 זכה האנסמבל במלגת אבאלוק (Avaloch) לאנסמבלים מצטיינים מטעם אוניברסיטת חיפה.

שירה לגמן

תצלום: חגי כהן-מילוא

פסנתרנית ויוצרת, נולדה ב-1981. בעלת תעודת אמן מטעם ניו-אינגלנד קונסרבטורי בבוסטון, ארה"ב, ותואר שני בהצטיינות מביה"ס למוסיקה ע"ש בוכמן-מהטה באוניברסיטת תל-אביב. למדה בהדרכתם של הפסנתרנים אלכסנדר קורסנטיה, מיכאל בוגוסלבסקי ונטשה טדסון. זכתה במלגות הצטיינות בברלין, בוסטון ותל-אביב, והוזמנה לכיתות אמן עם אמנים מובילים בעולם. עם אולמות הקונצרטים האחרונים שהופיעה בהם כסולנית נמנים: מוזיאון הציד והטבע בפריס, בית לה קורבוזייה בפריס, ג'ורדן הול בוסטון, מוזיאון חיפה לאמנויות, גלריה יפו 23, אולם "התיבה", אוניברסיטת חיפה ועוד. משנת 2006 היא חברה באנסמבל למוסיקה חדשה בקבוצת מוסיקה נובה. הופיעה במספר הפקות במסגרת אופרה פרינג' בניצוח עומר ולבר, והוזמנה לנגן עם אנסמבל המאה ה-21 תחת שרביטם של ג'ולט נאג' ואילן וולקוב.

לצד פעילותה האמנותית כפסנתרנית סולנית ובהרכבים קאמריים, שירה לגמן יוזמת שיתופי פעולה חדשניים במגוון תחומים – האמנות הפלסטית, המחול והעיצוב. עם שיתופי הפעולה האחרונים ניתן למנות יצירת עבודה חדשה לאנסמבל קאמרי וצייר במסגרת הביאנלה החמישית לרישום ירושלים; הופעות מחול בפסטיבל המחול "ריקודי חדר" עם הרקדנית ענת שמגר והמלחינה קיקי קרן-הוס; הופעה בפסטיבל "צליל מעודכן"; יצירת מופע פרפורמנס לצ'לו ולשני רמקולים ב"גלריה הקיבוץ"; הנחיית סדנת מעבדה לאלתור בשני פסנתרים במרכז למוסיקה ע"ש פליציה בלומנטל; עבודה עם אמנית הווידאו הבריטית קתרין ג'ב במגוון פרויקטים, וביניהם עבודות לבית האופנה קום-דה גרסון ובולגרי; יצירת מוסיקה מקורית לתסכית רדיו "גלות" שיצא בהוצאת "אינטרוול"; וכתיבת פסקול לסרטי אנימציה. לגמן עוסקת בחקר היחסים הגלומים במפגש של מוסיקה וציור דרך קריאה וניתוח של פרטיטורות גרפיות, ובחקר היחס שבין קו-מצויר-יוצר-דימוי, לקו-מוסיקלי-יוצר-מנגינה ושאלת תרגומם זה לזה, באמצעות שילוב של שפות תיווי חדשניות עם שפות עיצוב שונות.

בשנתיים האחרונות משמשת שירה לגמן מנהלת אמנותית שותפה בקבוצת מוסיקה נובה. במסגרת זאת היא אוצרת קונצרטים למוסיקה עכשווית ואקספרימנטלית.

פרויקט תדרים של אנסמבל מיתר נוסד בשנת 2011 כתכנית העשרה חוץ-אקדמית והחל בשנת הלימודים הנוכחית הוא תכנית למצטיינים במסגרת לימודים לתואר שני במסגרת האקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים. מטרת התכנית היא לעזור ולטפח מוסיקאים צעירים הנמצאים על ספה של דרכם המקצועית המבקשים לסלול את עתידם בתחום המוסיקה החדשה. אנסמבל מיתר, הקבוצה הישראלית המובילה בביצוע מוסיקה חדשה בישראל, נותן להם את הכלים והבימה להעמקת הידע וההתנסות המקצועית בתחום המוסיקה החדשה, עבודת אנסמבל והידע הנדרש כדי לפתח קריירה מקצועית כאמנים המתמחים בביצוע ויצירה של מוסיקה חדשה. לתכנית שלושה מסלולים: הלחנה, ביצוע וניצוח. דגש מיוחד מושם על המפגש בין שלושת המסלולים, בעוד שכל מסלול שומר על אופיו היחודי. במסגרת הפרויקט המוסיקאים הצעירים לומדים יצירות עכשוויות לאנסמבל ולהרכבים קאמרליים, עורכים חזרות ומנתחים אותן מן ההיבט התיאורטי והכללי-אמנותי. חברי הפרויקט מוזמנים תדיר להופיע במסגרת הקונצרטים של אנסמבל מיתר במרכז למוסיקה חדשה, תל-אביב, כחלק מההתנסות המעשית שלהם. הנגנים והמנצחים חברי הפרויקט עובדים בצמוד לקבוצה של מלחינים (גם הם חלק מתכנית זו) ולומדים במסגרת זו על מערכת היחסים המורכבת והעדינה מלחין-מבצע. שני הצדדים לומדים כיצד להתנהל במערכת זו וכיצד להפוך אותה למוצלחת ופורה.

אינה וורובס החלה את לימודי החליל בגיל תשע ולמדה אצל אנדריי קרפיאק באקדמיה הלאומית בלבוב. ב-2007 זכתה בפרס ראשון בתחרות הלאומית לכלי-נשיפה באוקראינה, מולדתה, וב-2013 זכתה בפרס שני בתחרות הבינלאומית לחליל ע"ש בידה. השתתפה בכיתות אמן רבות וצברה ניסיון בנגינה בתזמורות סימפוניות ובהרכבים קאמרליים שונים. את המוסיקה בת-זמננו גילתה במהלך עבודתה עם אנמסבל UKHO שבקייב והיא הפכה למוקד פעילותה.

נעם ליליאור גל החל את לימודי הכינור בגיל שבע אצל אורי לביא בקריית-טבעון. החל בגיל 13 השתתף בקביעות בתכניות של המרכז למוסיקה ירושלים משכנות שאננים, וביניהן התזמורת הפילהרמונית הצעירה ו"ההרכב הצפוני" בניצוח צבי כרמלי. סיים את לימודי התואר הראשון באקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים בהדרכת רועי שילוח, והשתתף שנים אחדות בתכנית ההרכבים הקאמרליים למצטיינים במסגרת האקדמיה. נעם מנגן באופן תדיר עם מספר הרכבי בארוק בישראל, וביניהם תזמורת הבארוק ירושלים ואנסמבל פניקס.

רועי כהן נולד בבאר-שבע ולמד נגינה בקלרנית בקונסרבטוריון העירוני בדימונה אצל ארקדי גופמן. בשנת 2008 קיבל מלגת עידוד מטעם "מאסטר" והחל ללמוד אצל שרה אלבז. בשנת 2009 ניגן בתזמורת הפילהרמונית הצעירה ולאחר מכן שירת כנגן בתזמורת צה"ל. השתתף בכיתות אמן עם אנתוני פיי, שרון קם, וולפגנג מאייר ועוד. בשנים 2014-2017 למד לתואר ראשון באקדמיה למוסיקה ומחול בירושלים אצל פרופ' אילן שול.

מיכאל רוסלר נולד בירושלים. הוא החל ללמוד נגינה בבסון אצל ריצ'רד פלאי ולמד בתיכון האקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים. שירת כמוסיקאי מצטיין בצה"ל. זכה במלגות עידוד והצטיינות של קרן אמריקה-ישראל ברציפות מאז שנת 2007, במלגה מטעם תיכון האקדמיה ע"ש אמיתי רוקם (2011), וכן במלגות הצטיינות למוסיקה קאמרית מטעם קרן אמא במסגרת האקדמיה למוסיקה ומחול ירושלים (2012-2015). השתתף בכיתות אמן עם אלברטו גראצי, בני אגסי, סרג'ו אזולני, אולה כריסטיאן דאהל ומור בירון. לצד נגינה קלאסית, מיכאל לוקח חלק בהרכבים נסיוניים ובלתי שגרתיים: הוא חבר בהרכב "ארמון בזמן" מאז היווסדו, בתזמורת המעבדה, בתזמורת הרחוב הירושלמית ועוד. כמו כן, הוא נמנה עם מייסדי אנסמבל "המדרסה" למוסיקה אנדלוסית. מיכאל סיים את לימודי תואר ראשון באקדמיה בהוראת מאוריצי פאז.

יונתן (יוני) גוטליבוביץ' הוא חבר באנסמבל מיתר משנת 2009 והיה צ'לן ראשון באנסמבל סולני תל-אביב בשנים 2003-2014. כסולן, הוזמן להופיע עם תזמורות והרכבים שונים בארץ: התזמורת הסימפונית חיפה, תזמורת נתניה הקאמרית הקיבוצית, אנסמבל סולני תל אביב ועוד. גוטליבוביץ' מרבה להופיע בסדרות קונצרטים חשובות בארץ ובעולם ומשתתף בפסטיבלים נודעים – פסטיבל ישראל, הפסטיבל הבינלאומי למוסיקה קאמרית בירושלים, כפר בלום, ארתור רובינשטיין, הביאנלה בוונציה, פסטיבל מניפסט בפריס ועוד. הופעותיו נערכות במרכזי מוסיקה חשובים: רדאל סיסטם בברלין, מרכז פומפידו בפריס, הקונסרבטוריון הגבוה למוסיקה ע"ש צ'ייקובסקי במוסקבה, ופרסל רום בלונדון. חלק ניכר מפעילותו מוקדש למוסיקה חדשה. גוטליבוביץ' מופיע ומקליט יצירות חדשות רבות, מקצתן בבכורות במסגרת פעילותו עם אנסמבל מיתר בשיתופי פעולה עם טובי המלחינים הפעילים כיום, וביניהם פיליפ לרו, דניאל פטר בירו, תומאס אדס, איוואן פדלה, פביאן פניסלו, גיאורג פרידריך האס ומרק אנדרה. גוטליבוביץ' הופיע כסולן ובמוסיקה קאמרית עם כמה מטובי המבצעים והמנצחים, וביניהם שלמה מינץ, אנטייה וייטהאס, פיליפ אנטרמו, מתיאס פינצ'ר, פייר אנדרה ואלאד, אילן וולקוב, אבנר בירון, אורי סגל וגיל שרון. הוראת צ'לו ומוסיקה קאמרית מהווה חלק חשוב מפעילותו. הוא לימד בקונסרבטוריון הישראלי בתל-אביב ובקונסרבטוריון הסדנה בירושלים, ייסד את כיתת הצ'לו בקונסרבטוריון ע"ש ברנבוים-סעיד בנצרת, ולימד בקורסים של האקדמיה למוסיקה בתל-אביב, המרכז למוסיקה משכנות שאננים ומתא"ן. השנה הצטרף לצוות ההוראה של האקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים. גוטליבוביץ' מוזמן בקביעות להדריך כיתות אמן בספרד וביוון. לאחרונה נבחר לכהן כשופט בתחרויות הלחנה וביצוע – פרס ראש הממשלה למלחינים ותחרויות האביב. גוטליבוביץ' למד אצל צבי הראל וצבי פלסר בארץ והשתלם אצל מישל שטראוס בפריס. ללימודיו זכה בתמיכת קרן התרבות אמריקה-ישראל.

[Acción Cultural Española \(AC/E\)](http://www.acce.es)

supports the invitation of spanish musician Ernesto Schmied by the School of the Arts, University of Haifa, through the Programme for the Internationalisation of Spanish Culture (PICE), in the framework of the Mobility grants.